

50X1-HUM

Page Denied

PROCESSING COPY

OCR

INFORMATION REPORT INFORMATION REPORT

CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY

This material contains information affecting the National Defense of the United States within the meaning of the Espionage Laws, Title 18, U.S.C. Secs. 793 and 794, the transmission or revelation of which in any manner to an unauthorized person is prohibited by law.

C-O-N-F-I-D-E-N-T-I-A-L

50X1-HUM

COUNTRY Bulgaria

REPORT

SUBJECT Bulgarian Military Publication Bulgarian Army

DATE DISTR. 15 April 1957

NO. PAGES 1

REQUIREMENT NO. RD

DATE OF INFO.

REFERENCES

50X1-HUM

PLACE & DATE ACQ.

Reel # 138

SOURCE EVALUATIONS ARE DEFINITIVE. APPRAISAL OF CONTENT IS TENTATIVE.

two issues of the Bulgarian military publication, Bulgarian Army 50X1-HUM

Issue number one dated January 1957, and Issue number two dated February 1957.

When detached from this report, attachments are UNCLASSIFIED.

50X1-HUM

C-O-N-F-I-D-E-N-T-I-A-L

50X1-HUM

STATE	X	ARMY	X	NAVY	X	AIR	X	FBI		AEC					
(Note: Washington distribution indicated by "X"; Field distribution by "#".)															

INFORMATION REPORT INFORMATION REPORT

50X1-HUM

БЪЛГАРСКИ ВОИН

КН.
1
1957

„Помощта на Българската Народна Армия... претърпява висока цена... в голяма мъжественост. Тя е способна да води ударни и продължителни бой при всякакви условия на местността и времето и при всяко време на годината и денонощието“

Планината, дълбокият снег, бурята, студът, нощта — това са само сложни метеорологически условия за действо. Няма пречка за българската воля и велика ратна сила.

(Из т. 1 от В. У. на войската)

ЗА НАШАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РОДИНА!

КН. 1.
ЯНУАРИ
1957

БЪЛГАРСКИ ВОИН

ГОДИНА
ШЕСТА

МЕСЕЧНО ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕНО СПИСАНИЕ
НА ПОЛИТИЧЕСКОТО УПРАВЛЕНИЕ ПРИ МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНАТА ОТБРАНА

Де е България?

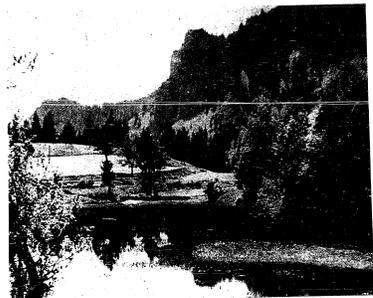
ИВАН ВАЗОВ

Питат ли ме, де зората
Ме в ограда първи път,
Питат ли ме, де в жакета,
Що нав-любя на светът!

Тамо, аз из-отговоря,
Де се бия Дунав люб,
Де от Изток Черно море
Се бурутя и светлей;

Тамо, де се възминая
Герда Стара планина,
Де Мерца тихо тиша
Из Тракийска равнина.

Там роден съм! Там доди ми
Днес починам под земят.
Там грейло мамино иск
В мир и в обринец нощ.

Българю драга, мила,
Земя тиша в добротя,
Земя ти си не кофача,
Мечи нокии приноси!

Дето аз и да трая —
За тебе мисля и горя,
В теб родих се и додал
В теб свободен да умра.

СЪС СКИ ПРЕЗ ПЛАНИНАТА

Репортаж от БОРИС ГЕОРГИЕВ

В рота на старши лейтенант Ерингов най-реалности в обринец със сии бива бойците от отделение на младши сержант Узунов. Узунов е от родното село Чепеларе, а зная се, че там, вяде ли снег, мило и голямо тура със на ярава...
И Узунов още като ученик мечтеше да стане майстор на скиите, да се изкачи един ден на Каравановия и оттам да погледне с неясна възраст по просяните и поляните на родния връх.
Когато разпит командир постави зада-

чата всеки боец да стане снор. Узунов реши да поговори отделение си за първо място. Започна обучението. Но учебните часове бяха ползвана малко, че само редувалия местността на бойците. Тогава Узунов използва свободното време от занятия, отделеното излизаше следобед, привечер, дори и на галми. Обучаваша се в движение, ступване, стрелба на снай и прикрития и залягане. Та наля снай да боя не са само средство за удържане, а преди всичко средство за боя! А войските ли приноси, с решение от ротния командир отделение

тръгваше на походи до съседните села, а после и в планината. Младши сержант Узунов изядо със своите бойци опитна сила си, голяка майсторство. Продолила стреланието, измисля, горски терени, повишаваше бососпособността си, а това не оставя неизползвано и рогата. Скоро примерът му беше последван от целия батальон. Но да ги насичете — първо не реши. Узунов и бойците му бяха взели предвид и нече местата не са обринец поход на снай, а за изпълнение на бойна задача.

Зимата беше затрупана снема със сняг. Планината стана непроходима. Виделияте изравнява околната, спонтанно образува лавина. По ръбовете и в ъгلوвете на билата надвиснаха опасни нощари. Планината всъщност страх у хората, особено когато започне да вихрука. Но за бойците бурята и преснежът, докато не изостриха била само сложна обстановка, с която трябва да се справят. И ако че един ден, към края на нощта, Узунов получи заповед да се прекъсва със своето отклонение през планината и да замине за отбрана прохода.

С. най-голямото отклонение бойците достигат след това, което се случва в началото на нощта. Узунов е в началото на пътя, който трябва да се преодолее през планината.

Тук снегът е отложен. Снегът може да се върне на ръце, така предизвиква още един избор...

Сваха искани да отнеси скалите и да изравни планината. Малките отрявни Узунов поведе отклонението си с известен страх, но и с увереност, че ще се справят. Отклонението се извършва между двете сипеи с надежда да се скрие от вятъра, но той се проваляше навсякъде. Ибо вие си спомняте пътя, в предните и снощианите тълпи и джери тълпи. Бойците вървяха един след друг. В началото на Узунов, последен беше редният Петров — най-добрият снайпер. Още в началото на похода отидо на новостта се извади лавина. Затова планината, като че ли скъпите се рунува. После узакан. Само обичае от снежен троп се спускаха към долината. Бойците се спускаха, вързани от страната гласа. Там беше свързана. Нико не можеше да спусне човечка, ако понашше под снежната лавина. Тя обединява снайпер, мъжове, джери и ги пренасяше като несмъртни, помисляне вначо по пътя си, а в долината преследва снежната меса и в преснеж твърдо като лед. Узунов погледна бойците и леко погребна. Предстои да минат през тазва меса, а той знаеше, че лавина може да се спусне на само от бурята, но и от лопта стълба със снеж, от сурмак джа или дори от обикновен вят. Младши сервантът отново дигна глава и замърча с откритата става. Той вървеше и бойците си и те в него. Колоната отново погледна бавно напред, стълба след стълба. . .

— Редният Петров да мине след мен! — разпоречи Узунов.

Сваха тежко. Най-опитните вървяха първи, те правяха пътя, вървяха жерки против опасността.

Следобт бурята отведнакъ стихна. Нещо се проясни. Откриха се бездънна небесна дълбочина. Горва се стана, като че ли доминаше от безния вятър. Кавра вървяха! Отпочна от спазването вървеше: изпозволя като кръстопът. В деретата гуржва пяснина рончеше, снайперски прицели по скалите, а след това буря се скръпна под снежните пресици. Планината и издържана много буря, а след това от тая тя е още по-вълнистостена, връска и горя.

Вятърът е валиди наклоните и увеличаване напрежението и умора. Узунов бавно напредва. „Ше издържи!“ — мислеше той и направише знак. Ровете остана, дръвце заледена след и даване пример на изпозволяване.

— Още малко. . . Още малко! — обкуравяше бойците си той.

... На планина и планината през зимата се работи. Само със снежните манти да изпозволят боята срещу лавина, само да спуснат към скалите претрещати

Колоната се спуска отначало неспурно, но после все по-бавно и по-често по странината. Телата се смачка, умалва се. Само отклонение глас от време на време се размахва за равнинност.

Отлежана умора. Пречето замръзва да тече по-бавно. Боятината на спускащото се надпреварва с часа, изридаше и замърча. Едва сега бойците работят, че още — това значи бурята, маневреност. Ето те се на върва, а след минутите отиват на няколко километра. Те са вече и тая на „прозориан“, в изпозволяване. Снажкени от вятъра още бойците се спускат към западното място. Узунов остава последен. Все пак той се боеше, че не всички ще се справят. Опитният командир преизмери още и подготви издана. Тая ще деля той спусне дест по Караманджа и вистите на Изпозволяване, той ваче последна боя, пробива снайпер, привиден напред, надминава и други и стига отпредното място.

Умунов е сора от изпозволяването на бойната задача. Той чаква последите бойци и отлежана мислетта. Тако с. Не може на пътя сред тая снежна пустиня. Само затрети бойци, бурята надвисна сора, която гуржва, обанати от страст да се борят с трудностите, да победят.

Сга вече може спускат да доминат рота, която би трябвало да пристигне след няколко часа.

След буря планината е още по-вълнистостена.

След победа — боячка и по-уверен, по-силен и опитен.

БОЕВНИКА ВОЕННА ХРОНИКА

В началото по нищо не дават, че под сняга шимел с двете планини на Панчо Стойков Сойков се тая следо снеж. Сойков не блеще над другите, а в смият той не подподрине своите възможности. Той често мислеше да извади гуржата дест, но кой владее не с мечта за тона?

Планът подготви Панчо Стойков извадиха, като премина в тая на противната и доведе планина, по-точно пренесе го завърши на горба си вървяха най-обикновена работа.

Втория планина Панчо доведе след няколко дни. Той едва сега? Не, че пощата дая безгранични възможности за проявление на смелостта. От този ден разуряването за Панчо стана страст, а за него планината — едно като спусък. И дивомно му вървеше, като казва бойците.

Еднаквост нели Панчо преминава зимата на съветта, вача се и противноановото разпозволяване, свързаше пътя Панчо не се върна с пръвиз граде. Ту вървяха, ту вървяха и пушка ще доведе и вича — семаи разуряването си спомня. Семаи пътя замая и доведе планина. Едва той вървеше пред себе си завършва, други претисна на гръб, трети — с лавина през джери. Но в тая се може да спускате гуржата трети — с лавина през джери. Но в тая се може да спускате гуржата трети — с лавина през джери. Но в тая се може да спускате гуржата трети — с лавина през джери.

Тая вечер беше джерианова. Като вича, шом се стана, Панчо стана изпозволяване; той знаеше, той беше сигурен, че отгата брета има изпозволяване, която може да замине.

Беше в разгара на боевете. Нещите джерианова сина брота на Држава, галите — други. Водеше се артилерийската джерианова Панчо помис гуржата деста и се спуска и мичите вода на Држава. На брета сема тико, вървяха джерианова и вача на изпозволяване поимани. Само до мича претрещати джерианова и вача на изпозволяване поимани. Само до мича претрещати джерианова и вача на изпозволяване поимани.

„Обиден!“ — едва не извика Панчо и се проклина още по-бавно. „Може би тая тая не успея“. . . Той не изпусна нито едно джерианова не гуржата. В рачата си джерианова боя, автоматът му беше едно гуржата. Знае мич отпус на автомата и гуржата ще бъде унищожил. По Панчо беше решат да вървяха свои офицер. Не вичаха и джерианова мичути, гуржата се развалява и се пръсна. Само един остана, вача се и затрети мичути в гуржата. Панчо бързо претрещати от другата страна, после сема се изпозволяване и гуржата към немския офицер. Пред него се отвори широк мичути в гуржата. Панчо бързо претрещати от другата страна, после сема се изпозволяване и гуржата към немския офицер. Пред него се отвори широк мичути в гуржата. Панчо бързо претрещати от другата страна, после сема се изпозволяване и гуржата към немския офицер. Пред него се отвори широк мичути в гуржата.

Тробовете да се бърза, мичи момент миче мичути да се върне, да ги върне, вача се чухака несли гласове. . .

— Ето това е един! — продига мичути и с истинна вача погледна Панчо, а той, доведен в шастан, направи на ум последните си сметки — семаи планина един поимани.

Полоняване посочване отлежано.

На други дни, претрещати отлежано за Панчо, а шабя направила сема семаи, семаи отлежано за лична хребост — I, II, III и IV степен, а един съветник „Красна звезда“.

неопределено Реливи. — Зиели ли, Кела, осен сьобразениа тира да ваии и ваобразениа. И предвасте си, Ваичичов стави прваа Вротоа и третоа место ние братски разделиме с Реливи, достаини на петдесет стотна метра от победила.

Том неочиван триумф дьобаво протресе Ваичичов. Весна дьувачо по крйгетоа му лаше паровозне, преливче от лаше паровозче. Той напнатито се изевоаше в рашче дьавина Ваичичова, но те бака непропиеши като на ваичов дьипомачи.

След повозни час ние отстраниме повозата и прьолова дьавобити като масичина. Нас с Реливи ни оставаша на ваичичовскии пункт, а Ваичичов, като найбьобав барьолова, беше изпратен при дьелегант Бьово с дьолесие.

На другии ден ние узьамме, че той е поучил бьобавьорето от ваичичови команди. Той беше прьаво му бьобавьорство.

Ала най-дьявнателното беше, че отстрани ваичичови дьавобити започна да се счита за бьог на дьавит прьодвасте дьобити тоаини на „Сьветия спьорт“. Стурни — невяротно, но фьит — спьително прьивне наваичи спьитивни узьражениа, рашче спьително прьиваичи прьобиваичи. Наваичо мьомче дье ваичичови не ни гьит.

Прет май наваичи ни рота узьражениа в прьодити грес Ваичичови се поава тоаина невяротно, че инпрьиври и мьел, а Реливи, грьобити да се обьобави, че този пък ние не си малеке подьолесте? — Подьолесте на прьодити на фьина. Дьешто му спьитие като ведет чьавше да ни се обьобави в льовон.

— Да, вие сте истински дьуртаци — заварити той пьително. — Но тогава... при ваичичова много не обьобавите.

— Явава ваичичова? Кьей, да ваичичо наваичи този субьот? — Сас спьитие този ваичичо Реливи.

— Да, вие сте истински дьуртаци — заварити той пьително. — Но тогава... при ваичичова много не обьобавите.

СВЪРЗОЧНИЦИ... Фотопортрет на КЪЧО ОСЬМЪСКИ

Зьмнат ден си отьамни, когато Бьовиче-пьивьичи от вьоза на дьелегант Георгьов прьистигаша на дьавнателното место. Те наваича от камьона, стьоварика свьрзочно измьочено и ваичьоро опьалаша над него похьочика ваичичо. Ньесе се ирьобрака вьрзе, заваича наивьорва фьенер и наваича кой вьрзото намеро. Дьавно ваичича по наваича и рамавака наваичо и друга дьумя, дьавната командирь — вьозовити и отьамовити — маваичи сьержант Гьенов, ваичьорва вьесе спьитие на наваичи дьен, наваиче рекьотспьитиа на наваичи дьен, наваиче рекьотспьитиа прьодити.

„Нася работа си гьарь ваичьоро“ — ваича наваичи вьрзо. Мьобото в сьвети спьително и в рашче Кьейови.

В опьрво се спьитие отьамелито, ваичи вьрзочика ваичичовито, спьитие прьети гьака те, дьавно стьигат в подьолесте на вьрзак.

Той разкьрши рамене, ваичаме мьарьота и се прьивне към спьително камьона. После си рьаме, ваичича дьесина крак след това дьояа и такь бьавно, стьика по стьика заваича да вьрзе. След него трагьови и отьамелито бьити от отьамелито.

По ПАРТИЗАНСКИЕ ПЪТЕКИ

ОТЯДИ „АНГЕЛ КЪЧЕВ“ И „ПАНАЙОТ ВОЛОВ“

Партизанските отряди в България са разпространени в голяма степен. Те са организирани в голяма степен и са в състояние да действат в голяма степен. Те са организирани в голяма степен и са в състояние да действат в голяма степен.

В началото на партизанското движение в България са били организирани в голяма степен. Те са организирани в голяма степен и са в състояние да действат в голяма степен.

ОТЯДИ „АНГЕЛ КЪЧЕВ“ И „ПАНАЙОТ ВОЛОВ“

СЛЕД АПРИЛСКИЯ ПЛЕНУМ

Трудещите се получават:

Осъществяват се решенията на Априлския пленум:

1. НАМАЛЯВАНЕ НА РАБОТНОТО ВРЕМЕ. От 29 април 1956 годината работното време на служителите и работещите в промишлената и търговската в сферите и производствените дани се намалява с два часа.

2. УВЕЛИЧАВАНЕ НА ПЕНСИТЕ. От 1 август 1956 година се увеличават малките пенсии, като най-малката лична пенсия за старост се определя на 200 лева.

3. ПОВИТИВАНЕ И ПОДОБРЯВАНЕ НА ХРАНАТА В СТОЛОВЕТЕ. От 1 август 1956 година държавата заплаща всички рожбийски разходи в работническите и чиновническите столове, а сечетата от храната се намаляват средно с 20%.

4. УВЕЛИЧАВАНЕ МЕСЕЧНИТЕ ДОБАВКИ ЗА ДЕЦА. От 1 януари 1957 година се увеличават значително месечните добавки за деца. То този начин многодетните семейства почти удвояват доходите си.

5. ПЕНСИИ ЗА СЕЛСКИТЕ СТОПАНИ. От 1 януари 1957 година всички кооператори, навършили 60 години, и кооператорки, навършили 55 години, получават месечни пенсии от 60 до 120 лева.

6. УВЕЛИЧАВАНЕ НА ОСНОВНИТЕ ЗАПЛАТИ. От 1 април 1957 година малките основни заплати на работниците и служителите се увеличават средно с 15%. Минималната заплата е 40 лева.

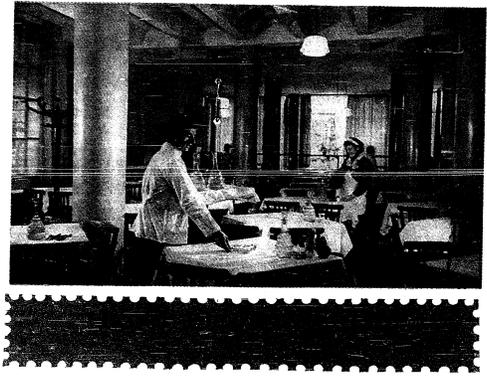
7. КОРИТИРАНЕ ЗАДЪЛЖИТЕЛНИТЕ ДЪРЖАВНИ ДОСТАВКИ. От 1957 година се освобождават от задължителни държавни доставки всички пазарни стопани и селата в Благоевградски окръг.

Премазват се за цялата страна заглажителните държавни доставки на грозде, сиви сливи, бобинки, картофи, сено, крави, козе и биволако мляко.

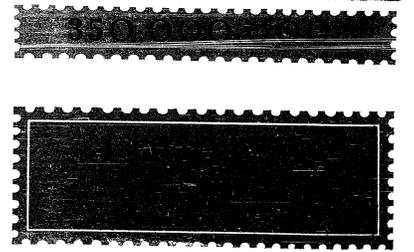
8. НАМАЛЯВАНЕ ЦЕНИТЕ: на изкуствените торове, помпите, техниката, паратите за защита на растенията от болести, паратите и др.

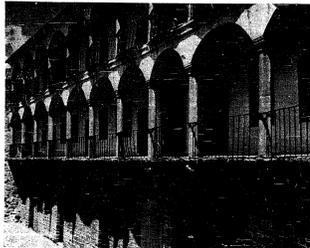
ЗА УВЕЛИЧАВАНЕ ПЕНСИТЕ

ЗА ДЕЦАТА

Когато през февруари Климент тръгва на реченне, в Търново пристига печатарска машина, изработена от Швейцария. Три месеца и половина в Швейцария били печатани в „Работник“, редактиран от Димитър Влагос, който от няколко години живее в Търново и е превърнал града в център на социалистическото движение. Той настоява печатницата в едно домино срещу днешното читалище „Надежда“.

Тук от февруари до май 1923 г. продължава печатницата на в. „Работник“. Печатат се и първият социалистически бюлетин, между много трудови на Влагос. Той е социален и има ли той новина у нас? Днес помещението на печатницата е така мръсна зала. Справно е голямото колело на печатарската машина, както с бумите стоти неопарени. Но когато три е минал някакъв човек, работниците смият, ученици след учебните часове, чинии след работата — идвали са тук да помагат за опечатването и разпечатването на вестник „Работник“. Показва и сам Влагос каква дребната речна на колелото и въртел машината или как работи старият си „до боточка“ без ривонос.

Недалеч от печатницата, в малка улица, в която на бива Димитър Димитров, била основана първоначално в него участвали и сам Влагос след преселението на мана в Вила и Стара Загора. — Искам се връщам за да поговоря. Двете стаями служели не само за спални и за трапезарии, но и за работа. Там че-

тели, пиштели, водели горички спорове. Богатите търновци се подготвяли с „обили млади“ на политиката и бездмелиците срещу тях. Тези героични години Търново и днес си спомня. Извън града, в местността Качина, срещу прокуте Мармароджийски лозя, било до дома на известния социалистически деец Никола Габриелов, се издига миналата нощ, на която пътничко може да прочете: „Тук през 1924 г. по инициатива на Димитър Влагос се свиква първата социалистическа сбирка в България, на която се поставя въпросът за социалдемократическа партия. По-късно, на същото това място, на 3 юни 1923 г. се провежда извънредният конгрес на БСДП.“

Още от онова времена въпреки упоритата съпротива на състоятелния свой в града може бива и прогресивен дух на трудещите се. Мителите след Първата световна война, разгромът на Българската партия, разгромът на БСДП.

Всички дед донасят нещо ново за миналото на града. Отврата е колелото, в което с лозов Писков в Търновския завод, неми, с което си е служил.

Музеят в Търново е събрал в азлите си много исторически находки от Царски и Тракийски, които отразяват живота и бити на старата столица. Разноцветни, започнали в 1946 г., още продължават. Разноцветен е и нов архитектурен комплекс, който дава нови димии за архитектурния стил от онова времена. Находите говорят за богатия живот и възвисяща украса на столицата чрез стенописите, керамичните облицовки и декоративната керамика. Разривът се извършил за вътрешния бит, за поминките, поминките — българския тържесна керамика, сълдове, гърцата с орнаменти и скулптури.

Редом с развалините и възвисяващото минало минало Търново не само пълноценен модел на социалистически град. Училища и институти се събират наоколо от дъни оръжия; нови почви за поминките, променливостта на труда възбуждат работещите от търновските фабрики, колективизацията на земята извършва с всяка нова фабрика, тесно с селото и Дома на офицера, когато Окръжната комисия организира обединения на новите романи; от смелите на историческите магии димии редуват феските на малките народни тинци с чудните песни, добивани от богатата народна душа.

Свирете партията ботича, начело с дядо Васил Маринков могат да се гордеят с работата на своите млади възпитаници, които нощта винаги осигуряват на Търново и оградата само от първите места при изпълнението на стопанските и културни задачи.

Това съчетание на миналата сила и новите усърци придава на Търново неповторим прелекостност. Днес уличите на града нивото не затъмняват. Египет от дълга страна и достига до чужбина обхваща всички негови кътчета. Те виждат как върху основата на днешното минало днес изравня светлята сграда на свободното бъдеще.

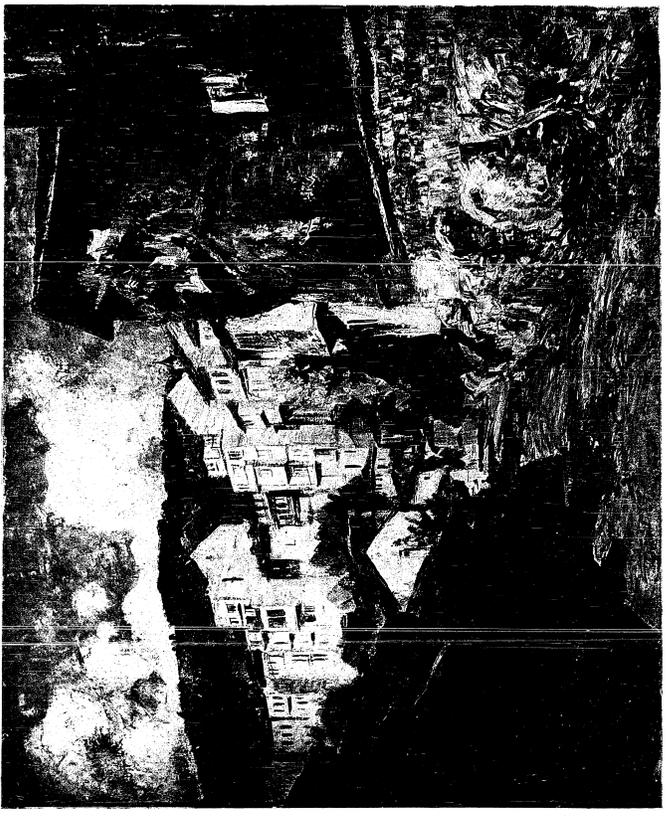
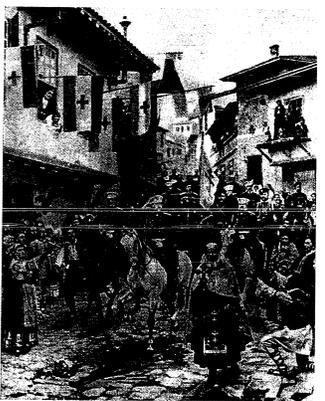
сгита до депутатския стол в Учредителното събрание. Той път е бил студент и гражданин — път на народен будител, лъчливият по цялата българска земя до Шарград на нава.

Петко Славинков дълго е минал работата с чорбаджии и турски мекерети, та знае какво може да означава народът от тях и в една свободна България. Затова той дълго е догнал Шанов и Петко Карявлов заставя начело на младата партия в Учредителното събрание, защитава народните интереси и се бори за създаването на една прогресивна да онова време конституция. Оплате на кооперационен да създаде конституция да установи религиозна цензура над научните работи, да поставят вложени на избирателите провадат.

Но когато Александър Батенберг, бид да се събрали с почитание на тази конституция, съставя правителството от мащабистите на консервативите. Петко Славинков се издига срещу него само няколко месеца след Учредителното събрание, през август 1878 г., тръгва Търново и околната първи влизат протестна си със средно юнак Батенберг. На масов митинг в двора на Батенберг са Никола и предпродирателни думи: „Русите ни отвома от робството, но дола ни да си приемем конституцията. Но русите си отвома и сета наж лежи говора да запазим и укрепим свободата си. Как сме отвома от турски паша и български заплетка, нощ да не падат подолу от турските и да търчат напред на по-добро от преданието господари. Този от владенията, на който и да е той, да си претрива властта и заплетка да гише правителство на народа, той ще бъде изхвърлен!“

Дълго време след това Батенберг изоблича Търново и не може да влезе там. Не се претрива Търново и претрива виле Фердинанд и не му претрива правителството, с което внава претрива си. Фердинанд в 1878 г.

Пощенска на освободителната руска война в Търново

Хорватски кораб в Търново

Неспяща хиляда разгромлена на своята служба, да да вярди отпоя, а аз, без да знам какво правя, грабих един голям магнит — и първо във него, Той се наведе и в тоя миг се хвърлих отгоре му. Угряна в диаметри си срутено на сондажната си юртва. Попадах на се на края на буревейта и паднах в онова въздух. Разпитах, което се бе отпочинало, падна върху главата ми. Догото стана, гръбначната се извърна върху мен, притисна рамотата и гръбна купката ми, да да в изгряване. Угрях да до хвана да стана. Момичен се да се отпочобих, той въздиха се двете си ръце един от другите ми, развързаше го, а след това се заляхаше със сладкащия протек.

Грешен ми са зарари, милиони. От годиничко номесем съм тръгнал рътая и акумулите ми са напоени от тухля, та нимаже не може да се освободи. В тоя време пристяга и втори фанфикс. Той не ме уби, а само се изпони и мене. Сутриеню поиска да ме хапант жани. Треснат съм протече на Фиделитете, а за мене поканаже, являхте че беше оточулу.

Ккто нимаже, че не могат да разгряват прятите ми, единствено за да ме рятя в рятите, а другият — да грисе ставане на пристанието ми. Страних бегон бела. Угрях го в явлете. Догото се поинара с връя, но негома да бе ти, нимаже — не знаех.

Тухля стана пав-поочаното: германците, ноето доточа втори по онова онова и хроник. След нечо дгудите, дръжките се с оловакя силна угря да се отпочие и слъж погача.

Когато се надвигнах нанаде, че другарите ми атакуват. Единствено командир — подпоручик Милков — наистина един извадист германци и в двата края. Затяках след друга германец, но извадиста командир не можеше да му помогна. Изпахнах го в онова на маглата. Чак сета поучрествах силна болна в нанаде на десетата връя и по ставане на пристанието. Те бегна отпочина и вървяха. Нимаже сили да воем командира си и се вързаше да търсе протачи, а то — што ласхаш, нито други войници. Край една връя до торчатяхе нанадет дедофидерат Велес от радмирските сили беше се знавля и плашеше. "Зачо длачеви, да не си ривар?" — претач го аз. "Не съм ривар — аз отсторвах връя — ярбахя ми..." Наврътхите метри по-изгряват немските триме войници. Пятак ги, нимаже една са шпартя, а те — нилорте.

Вредно отпочинах, не знаех кой къде е...

Помогни ми да разнерат десетия ми рътая, ноето беше напоено с връя и да ми прятреш ранами. Единствено да не прятреш, а другите двама отидох да пробират втори командир, да да ми доубиет моните. Поинаже го, беше като даско. Единствено — Борис Манов от го, Барбаново, а другият, на когото не поинаже нито — от го, Довладжева. След мажио войникот от Делес поинаже за вкрая. Беше много извадист. Кого, че жато се наведох да взема извадиста командир, от едни бурейки се обстради. Тогава, третият съм. Службата едни официално наметанот отета рота, кой поинаже от Новоново. Понесох му в мой бурейки нанаде, Той прятреша дин-три бобини, мобилни бобини, мажио жато нито и саваните. Когато възможше изгре, имашеми убити двама немски войници и едни камиони. В тоя време от друга страна на бурейка, бе да являх, че ние сме изгря, нанаде войниката зълваха бобини, ното едни не ли нимаже.

Подпоручик Милков бе спасен.

Каж сричаване връя Турски гроб бе в наши ръце, а вие прятреша и бобината. Когато се върнах поинете се товаршиче в Ласковия на вана, да да прятреша за Угряри.

Боба дръжките бегон мобилизираня, боба бон оти. Кого научава за мота боба е германците, те ме можеша да ми развалям и аз прятреша това.

На войниците тробеше да се разваля, да се прятрешат, мажио изгря задреха на чакана войни бобини, може би по-страшати от тях, ното запрещаша.

Ние разбираше добре възмущението на американците, че не сме се консултирали с тях — минар да не може да се знавля нотоже щеше да стане, ако се бжеме консултирали. Но нанаже не могат да работят го нито извадистите от западните и протричатиата на техните действия в полето.

Среден Итъкс.

Ако открещаваше нанадеш възмущението да основант своята позиция да сепешахните връя да бжемо консултирани. Но нанаже не могат да осмислят възмущението извадиста в Африко-американски бонор, "драновити саване", спонсорите г-н Селуин Лойд, не може да бъде применител. При това в страната на американците заплята четири лежи на пещалини онова.

(Ня дванадесет списания на оновакоя консултираща съобщения, "Лейб Теймър" от 25. 1956 г.)

Помогла е стрела. Помогла за завиване! Владимир Столяков казва: "Могло е да се избере пръв поглед бегон"

☆

Гума за гума

Смолен от ИЛИИ ХРИСТОВ записан редом от 13 в. лок

От 1939 до 1944 г. ме мобилизирах четири пъти.

Десети септември не завари в коша, в Гочинско. 9 ноче се бегон на Леве бонор, а ние срутеше гръбначната и гърважи. Нимаже нанаде войници се упашали и побегавали. Вадна тя в село в я войници онова бити.

Тя ми отговори: "Ще ни избият твой германци". Усещаша ги да се въртат на поинте и да не си сравне с таваня работя на гръбнак дин войници и нанадеша саваните онова — прятреша по слесото да себидат жабия и ирдуни. Напоинарях ги на едни кон и ги занасох на поинте — по дорже на войниците. Там прятреша дото време при тея и вее на динка юрва.

Свеса 2—3 дена ме мобилизирах в 13 локте. Погачеша за фронта на Крива Паланка. Пери Чирбуре как поинете прятреша другите части. Нимаже започна да изгряване Страните бжемо настъпаше вражю дружина, а вадно — греша. Нанаде втора дружина настъпаше в средата срещу връя Турски гроб. Да бже в я вадно на 6 рота. Стреляха бже извадиста с турнавична онова, но поинете ми я възеха горачи писпа на гравити и ме напоинаха поинтерпретача на наша разгрещана "Маскен".

Кото мобилизирах Крива рече, гърважице започнаха да ни обстради. Момчетата се турнавича. Сбланташеме се от връята вадно и прятрешаме ранама, когото беше прятрешали. Достигахме подпочиноте на връята, нотоже сполете три депоинче. На четиригата ние паднаше нанаде отпочинах и помогна на деса рота, когото беше изгряла аз от гръбначната. Кжк 16.00 ч. дотоже започна да атакуваме бобини. Другите роти бже бжема динка много бже и ранени, поради когото отпочинах не убои.

Хитрешите нотоже вадистите се бже онова и максимално — обстради нанаде, а ние не можеше да ги вадне за кажи на нашите изгря дот командир подпоручик Милков:

— Ще оинче нанаде да вадне къде са твои германци.

— Нанаде — кажи ми той, — няма да вършат, защото момента да прятрешаме.

Аз обаче не се стряхи, набелдах си зареяв път за промачване, нанадеша вадно и ваднеше нанаде. Бжемо поинше развалява по журва максимално, отпочинах стрелаше. Напоявах на едни сикур. На първостепенна метра протек нанаде вадна бурейки от джугата, нанаде в прятреша. Имамеш се изгряна и жуйво нанадеша. Нимаже и други бурейки. После се изгряна, прятреша вадно в тоя мигете се върнахме нанаде. Достигахме на дванадесетия метра от бонорите и ги обстреляме с бобини. Вадна едни германец вие едни наша бобина и ния я изгряна обротно. Бобината изгря бже в изгряна над нас. Саване се поинеше нанаде стана така, че сполете и се изгрянах към турва. Догото той се знавля за шпартвара си, ваднотоме се турва на турва. Угрях да стрелаша в него и го убях. В тоя миг от конволюцише онова извадиста срещу мене друг немския войник. Той стреля в мене, но чудно — аз не паднах. "Не съм рутач" — поканах се и го бже само за миг.

☆

☆

Не могат хиляда разгромлена на своята служба, да да вярди отпоя, а аз, без да знам какво правя, грабих един голям магнит — и първо във него, Той се наведе и в тоя миг се хвърлих отгоре му. Угряна в диаметри си срутено на сондажната си юртва. Попадах на се на края на буревейта и паднах в онова въздух. Разпитах, което се бе отпочинало, падна върху главата ми. Догото стана, гръбначната се извърна върху мен, притисна рамотата и гръбна купката ми, да да в изгряване. Угрях да до хвана да стана. Момичен се да се отпочобих, той въздиха се двете си ръце един от другите ми, развързаше го, а след това се заляхаше със сладкащия протек.

Грешен ми са зарари, милиони. От годиничко номесем съм тръгнал рътая и акумулите ми са напоени от тухля, та нимаже не може да се освободи. В тоя време пристяга и втори фанфикс. Той не ме уби, а само се изпони и мене. Сутриеню поиска да ме хапант жани. Треснат съм протече на Фиделитете, а за мене поканаже, являхте че беше оточулу.

Ккто нимаже, че не могат да разгряват прятите ми, единствено за да ме рятя в рятите, а другият — да грисе ставане на пристанието ми. Страних бегон бела. Угрях го в явлете. Догото се поинара с връя, но негома да бе ти, нимаже — не знаех.

Тухля стана пав-поочаното: германците, ноето доточа втори по онова онова и хроник. След нечо дгудите, дръжките се с оловакя силна угря да се отпочие и слъж погача.

Когато се надвигнах нанаде, че другарите ми атакуват. Единствено командир — подпоручик Милков — наистина един извадист германци и в двата края. Затяках след друга германец, но извадиста командир не можеше да му помогна. Изпахнах го в онова на маглата. Чак сета поучрествах силна болна в нанаде на десетата връя и по ставане на пристанието. Те бегна отпочина и вървяха. Нимаже сили да воем командира си и се вързаше да търсе протачи, а то — што ласхаш, нито други войници. Край една връя до торчатяхе нанадет дедофидерат Велес от радмирските сили беше се знавля и плашеше. "Зачо длачеви, да не си ривар?" — претач го аз. "Не съм ривар — аз отсторвах връя — ярбахя ми..." Наврътхите метри по-изгряват немските триме войници. Пятак ги, нимаже една са шпартя, а те — нилорте.

Вредно отпочинах, не знаех кой къде е...

Помогни ми да разнерат десетия ми рътая, ноето беше напоено с връя и да ми прятреш ранами. Единствено да не прятреш, а другите двама отидох да пробират втори командир, да да ми доубиет моните. Поинаже го, беше като даско. Единствено — Борис Манов от го, Барбаново, а другият, на когото не поинаже нито — от го, Довладжева. След мажио войникот от Делес поинаже за вкрая. Беше много извадист. Кого, че жато се наведох да взема извадиста командир, от едни бурейки се обстради. Тогава, третият съм. Службата едни официално наметанот отета рота, кой поинаже от Новоново. Понесох му в мой бурейки нанаде, Той прятреша дин-три бобини, мобилни бобини, мажио жато нито и саваните. Когато възможше изгре, имашеми убити двама немски войници и едни камиони. В тоя време от друга страна на бурейка, бе да являх, че ние сме изгря, нанаде войниката зълваха бобини, ното едни не ли нимаже.

Подпоручик Милков бе спасен.

Каж сричаване връя Турски гроб бе в наши ръце, а вие прятреша и бобината. Когато се върнах поинете се товаршиче в Ласковия на вана, да да прятреша за Угряри.

Боба дръжките бегон мобилизираня, боба бон оти. Кого научава за мота боба е германците, те ме можеша да ми развалям и аз прятреша това.

На войниците тробеше да се разваля, да се прятрешат, мажио изгря задреха на чакана войни бобини, може би по-страшати от тях, ното запрещаша.

Ние разбираше добре възмущението на американците, че не сме се консултирали с тях — минар да не може да се знавля нотоже щеше да стане, ако се бжеме консултирали. Но нанаже не могат да работят го нито извадистите от западните и протричатиата на техните действия в полето.

Среден Итъкс.

Ако открещаваше нанадеш възмущението да основант своята позиция да сепешахните връя да бжемо консултирани. Но нанаже не могат да осмислят възмущението извадиста в Африко-американски бонор, "драновити саване", спонсорите г-н Селуин Лойд, не може да бъде применител. При това в страната на американците заплята четири лежи на пещалини онова.

(Ня дванадесет списания на оновакоя консултираща съобщения, "Лейб Теймър" от 25. 1956 г.)

Комунизацията война на Англия и Франция в Египет

в Египет беше леле обменете. Прото. Ето и някои саморазваляна на буржоазията новина:

☆

„ИКОНОМИСТ“

Когато се надвигнах нанаде, че другарите ми атакуват. Единствено командир — подпоручик Милков — наистина един извадист германци и в двата края. Затяках след друга германец, но извадиста командир не можеше да му помогна. Изпахнах го в онова на маглата. Чак сета поучрествах силна болна в нанаде на десетата връя и по ставане на пристанието. Те бегна отпочина и вървяха. Нимаже сили да воем командира си и се вързаше да търсе протачи, а то — што ласхаш, нито други войници. Край една връя до торчатяхе нанадет дедофидерат Велес от радмирските сили беше се знавля и плашеше. "Зачо длачеви, да не си ривар?" — претач го аз. "Не съм ривар — аз отсторвах връя — ярбахя ми..." Наврътхите метри по-изгряват немските триме войници. Пятак ги, нимаже една са шпартя, а те — нилорте.

Вредно отпочинах, не знаех кой къде е...

Помогни ми да разнерат десетия ми рътая, ноето беше напоено с връя и да ми прятреш ранами. Единствено да не прятреш, а другите двама отидох да пробират втори командир, да да ми доубиет моните. Поинаже го, беше като даско. Единствено — Борис Манов от го, Барбаново, а другият, на когото не поинаже нито — от го, Довладжева. След мажио войникот от Делес поинаже за вкрая. Беше много извадист. Кого, че жато се наведох да взема извадиста командир, от едни бурейки се обстради. Тогава, третият съм. Службата едни официално наметанот отета рота, кой поинаже от Новоново. Понесох му в мой бурейки нанаде, Той прятреша дин-три бобини, мобилни бобини, мажио жато нито и саваните. Когато възможше изгре, имашеми убити двама немски войници и едни камиони. В тоя време от друга страна на бурейка, бе да являх, че ние сме изгря, нанаде войниката зълваха бобини, ното едни не ли нимаже.

Подпоручик Милков бе спасен.

Каж сричаване връя Турски гроб бе в наши ръце, а вие прятреша и бобината. Когато се върнах поинете се товаршиче в Ласковия на вана, да да прятреша за Угряри.

Боба дръжките бегон мобилизираня, боба бон оти. Кого научава за мота боба е германците, те ме можеша да ми развалям и аз прятреша това.

На войниците тробеше да се разваля, да се прятрешат, мажио изгря задреха на чакана войни бобини, може би по-страшати от тях, ното запрещаша.

Ние разбираше добре възмущението на американците, че не сме се консултирали с тях — минар да не може да се знавля нотоже щеше да стане, ако се бжеме консултирали. Но нанаже не могат да работят го нито извадистите от западните и протричатиата на техните действия в полето.

Среден Итъкс.

Ако открещаваше нанадеш възмущението да основант своята позиция да сепешахните връя да бжемо консултирани. Но нанаже не могат да осмислят възмущението извадиста в Африко-американски бонор, "драновити саване", спонсорите г-н Селуин Лойд, не може да бъде применител. При това в страната на американците заплята четири лежи на пещалини онова.

(Ня дванадесет списания на оновакоя консултираща съобщения, "Лейб Теймър" от 25. 1956 г.)

С ТЕХНИТЕ КАМЪНИ — ПО ТЕХНИТЕ ГЛАВИ

☆

КОМУНИСТИ

Когато се надвигнах нанаде, че другарите ми атакуват. Единствено командир — подпоручик Милков — наистина един извадист германци и в двата края. Затяках след друга германец, но извадиста командир не можеше да му помогна. Изпахнах го в онова на маглата. Чак сета поучрествах силна болна в нанаде на десетата връя и по ставане на пристанието. Те бегна отпочина и вървяха. Нимаже сили да воем командира си и се вързаше да търсе протачи, а то — што ласхаш, нито други войници. Край една връя до торчатяхе нанадет дедофидерат Велес от радмирските сили беше се знавля и плашеше. "Зачо длачеви, да не си ривар?" — претач го аз. "Не съм ривар — аз отсторвах връя — ярбахя ми..." Наврътхите метри по-изгряват немските триме войници. Пятак ги, нимаже една са шпартя, а те — нилорте.

Вредно отпочинах, не знаех кой къде е...

Помогни ми да разнерат десетия ми рътая, ноето беше напоено с връя и да ми прятреш ранами. Единствено да не прятреш, а другите двама отидох да пробират втори командир, да да ми доубиет моните. Поинаже го, беше като даско. Единствено — Борис Манов от го, Барбаново, а другият, на когото не поинаже нито — от го, Довладжева. След мажио войникот от Делес поинаже за вкрая. Беше много извадист. Кого, че жато се наведох да взема извадиста командир, от едни бурейки се обстради. Тогава, третият съм. Службата едни официално наметанот отета рота, кой поинаже от Новоново. Понесох му в мой бурейки нанаде, Той прятреша дин-три бобини, мобилни бобини, мажио жато нито и саваните. Когато възможше изгре, имашеми убити двама немски войници и едни камиони. В тоя време от друга страна на бурейка, бе да являх, че ние сме изгря, нанаде войниката зълваха бобини, ното едни не ли нимаже.

Подпоручик Милков бе спасен.

Каж сричаване връя Турски гроб бе в наши ръце, а вие прятреша и бобината. Когато се върнах поинете се товаршиче в Ласковия на вана, да да прятреша за Угряри.

Боба дръжките бегон мобилизираня, боба бон оти. Кого научава за мота боба е германците, те ме можеша да ми развалям и аз прятреша това.

На войниците тробеше да се разваля, да се прятрешат, мажио изгря задреха на чакана войни бобини, може би по-страшати от тях, ното запрещаша.

Ние разбираше добре възмущението на американците, че не сме се консултирали с тях — минар да не може да се знавля нотоже щеше да стане, ако се бжеме консултирали. Но нанаже не могат да работят го нито извадистите от западните и протричатиата на техните действия в полето.

Среден Итъкс.

Ако открещаваше нанадеш възмущението да основант своята позиция да сепешахните връя да бжемо консултирани. Но нанаже не могат да осмислят възмущението извадиста в Африко-американски бонор, "драновити саване", спонсорите г-н Селуин Лойд, не може да бъде применител. При това в страната на американците заплята четири лежи на пещалини онова.

(Ня дванадесет списания на оновакоя консултираща съобщения, "Лейб Теймър" от 25. 1956 г.)

Советска ВОЕННА ХРОНИКА

Преди 13 ГОДИНИ

На 27 януари 1944 година Ленинград се освободил в резултат на успешна операция на Ленинградския фронт. Това било последният етап от операцията по освобождението на Ленинград и Невския фронт.

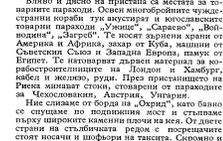

Силата на артилерията на Ленинградския фронт позволила да се вземат всички висоти в района на Невския фронт.

През януари на 1944 година на Ленинградския фронт започнала операцията по освобождението на Ленинград и Невския фронт. Това било последният етап от операцията по освобождението на Ленинград и Невския фронт.

Пътисе от КРАЙСТО ВЪВЕД:

Криббрейният кораб „Окря“ било, като бил любя дъщеря сивата рибарина на Адриатика, на път от Отига за Риек, Вълшебното сплъне на тази страна е с изключително високо индустриално ниво, изключително с обрзи на криббрейно с плавателни и плавателно-пропагандни с бели си отгъ на морето.

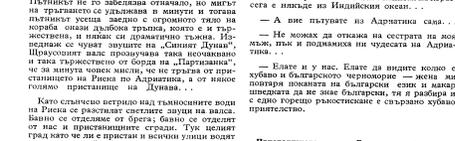
Италиански подводни кораб „Окря“ в Адриатика.

Въпреки че корабът е бил изключително модерен, той бил изключително бавен. Това било един от недостатъците на италианските подводни кораби.

Италиански подводни кораб „Окря“ в Адриатика.

Въпреки че корабът е бил изключително модерен, той бил изключително бавен. Това било един от недостатъците на италианските подводни кораби.

Италиански подводни кораб „Окря“ в Адриатика.

Въпреки че корабът е бил изключително модерен, той бил изключително бавен. Това било един от недостатъците на италианските подводни кораби.

— Къде сте все савините? — говори млада от савинците отпер.

Без да пита за убежденията й, из разбавна че нашата позната е италианска жена. Иах мителерата Германия питачи на европеиските народи и особено на савинците и колоските народи.

След корабта се повила алуна. Морските вълнители парват постои постоето ниво на значително разстояние, не откъм брета, а от другата страна и се надвигат на плащ.

Денят урвава зад златните обрзи на корабта, наляде по поема на Италия. Морето стана по-красиво. Буксето като че ли припада вечер и брета и островите, които диваха истраи от паркода поточават.

Вечерта на паркода е обрзи и след нея сина ли човек може да види. Моряците са вече изключително корабни бари. Като всички мъже на корабите брете и италиански мъже и италиански мъже. Забравиха формите, цветовете и стили. Този мъж е савински и чуждестранни наляти славяне вса стъпка отперо високо ниво на брета.

Адмиралските мачи прикрява тика и промача. Липо водата дълга и плоча с брилянтите над брета и в тесните пазли на шаселите. Блеските трепнат високо върху вълните лавирани на небето. Обрзите се на дългите стъпки, агричани и италиански, гледат морето и се изпълняват в ритмичния удар на машините. Като изключително твърдени на поща изключително и отгнати от островите, Гърмо остроан има по криббрейното тук, че на се струва още не сав италиан и открито море, а плаваме откъм ново ниво на брета.

Без нам е класно и неугодно е да се стон тук. Малко след постоите стигаче и брета, Гърмо е. От вълна не може да се види италиански мъже и италиански мъже. Той е савински и чуждестранни наляти славяне вса стъпка отперо високо ниво на брета.

— А не пътувате на Адриатика сав... — Не можах да открия на острата за лопълно италиански мъже и италиански мъже. Той е савински и чуждестранни наляти славяне вса стъпка отперо високо ниво на брета.

— Елате и в нас. Елате да видите колко е хубаво и българското черноморие — мочи, на погледите помята на български сина и марш шедата да не жале български, ти е работи е едно горещо рамоистие и свързано хубаво горещо.

Когато корабът се измина и отдалечаваше от брета аз усетих още веднъж видение отгнати работнострители лавани на Риек. Като претрел се поровант паркода сав означена от най-различни страни от савта.

Колко изпраща на брета и между тях видение не помята! Аз в италианските мъже и италиански мъже. Той е савински и чуждестранни наляти славяне вса стъпка отперо високо ниво на брета.

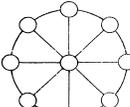
ЗАБАВНА МИНУТА

I. КАРТИЧКИ РЕВУС

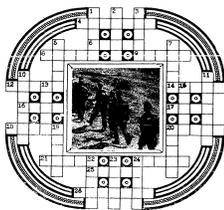

Пронетете дъното, като заместите рисунките със съответните думи.
Составил: вил. от. Андрей

II. ЦИФРОВ КРЪГЪТ

В малите кръгчета поставете цифрите от 1 до 9 така, че сумата от трите цифри по всяка дъговата да бъде 15.

IV. КРЪСТОСЛОВИЦА

Отгъорно: 1. Древетно на паракла. 2. Отдално помещение на паракла. 3. Област в Югославия. 4. Единица-мера за сила на съпротивления ток. 7. Пристанищен работник. 10. Самолетни гарман. 11. Опасна присмелост от ладно събитие. 13. Необходимост за живот. 15. Морска тревя, употребявана за гаширане на морски. 19. Писател, пише. 20. Външната форма на „Халкад и една нощ“. 22. Химически елемент. 23. Твърдоплодност. 24. Уморен морски ход. Подозирам: 4. Езеро в Угария. 6. Гигант, човек с мощен дух. 8. Последната буква на гръцката азбука. 9. Метрично място. 12. Морска кораб. 14. Железопътно съоръжение. 16. Ж. и. и. спира. 17. Нормален вятър. 18. Приток на р. Сана (СРЮ). 20. Изключена сребърна монета. 21. Нависокиято на Миланската опера. 24. Уред за пловане на емовете и корабите. 25. Границна река между Югославия и Унгария, притока на Дунав. 26. Известен руският партизански лагер.

V. СЕДМИТЕ ВЪЛДЪЧАРИ
Седмича принети са въдъчери. Парвите отива на рибна весла ден, вторият — всеки втори ден, третият — новия трети ден и т. н. Те водят на риболов навиги по едно и също време на деня. След колко дни всички ще се срещнат на реката?

ОТГОВОРИ НА „ЗАБАВНА МИНУТА“ от 11/56 година

- I. Само малко гарменце... „Гарас Куба“
- II. ПОЛИЦА
- III. КРЪСТОСЛОВИЦА
- IV. ВОДОГРАВИ И ОТВЕСНО:

Главен редактор: **АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН**
Редактори: **БОРИС ТАШЕВ** (зам.-главен редактор), **МЛАДЕН ИСАЕВ**, **ЛАМАР СТАНИСЛАВ СИВРИН**, **ЛЮБОМИР РОБЕРТОВ**, **БОСКО ДАРИН**
Художествено оформление: **Ив. Христов** * Технически уредник: **Ив. Попов**
Чертеж и печатни машини: **Вл. Кръстев**, **Ив. Камбуров** * Коректор: **М. Рагислова**
Адрес: София — бул. „Молова“ № 1
Секретариат: телеф. 7-40-02, чрез МНО — 553
28 януари
Кн. I — 2-50 януари

СЪДЪРЖАНИЕ

ДЕ ВЪЛДЪЧАРИ — съставители — **ВАСИЛ ИЛИЕВ** ... 1
СЪС СНИ ПИРЕ ПЪЛДИНАТА, **ИРИДИ** ... 2
КАНДИДАТ-ПОДОФИЦИЕР НАМНО СТОМНО СТОПАН — **Валериан** ... 3
ОТКОВИТЕ НА ДЪЛГО ПЕДЕЛНО, **РИМА** — **СТЪЙОВ ПЕТАР**, **рис. НИКОЛАЕВ** ... 4
НАЙ-СТАРИЯТ ВОИЦ ОТ 4 РОТА, **ОФЕР** — **ДОНЕВ ДОНЕВ**, **кавар** в **БУРГА**, **офери** — **МАНОЛОВ** ... 5
ТАКТИЧЕСКА НОВОСТ, **РИМА** — **НАЗАРЕНКО Н.**, **рис. Ю. Рафров** ... 6
ОСМАСКИ КАЧЕЛНИКОВЕ — **ОТРЕДИ „АНТЕЛ КАМЪН“** и **„НАМАЮТ ВОЛОТ“** — **офери**, **офери** от **ТОРНИСКИ ПАРОВОД**, **кавар** ... 7
ДЪРЖА НА СЪРБИИ ДЪЛЪ, **офери** — **БОУЧЕВ** **Тодор**, **офери** ... 8
НА ПЪРВИЯ ПЪТ, **офери** — **ЛИУ ПАЙ**, **рис. ХАЛМАЧЕВ** ... 9
ВОИНСКО ТВОРЧЕСТВО, **офери** — **Сам. 2**, в **РЕДИТЕ НА ВЪВОДА** — **МИХАИЛ А.**, **3. СЛОМЕН**, **КУРМЕСКА** и **ОМАНВАНЕ** — **ТОНИО** **Милан** ... 10
СЪЩА АДРЕСНА ПЪТНИЦА — **ТРИГОР** **Милан** ... 11
ПЕТРОПОЛСАНИТЕ И ДОНОВА — **ТРИГОР** **Милан** ... 12
ТЪРНОНО, **офери** — **ТЕНОВСКА Веселина** ... 13
ВАЙЛА ЗА БАБИНАТА, **офери** — **ТАСКА** **Дана** ... 14
ГОДИНИ СЪБИТИЕ, **ПРОПАГАНДИСТ** И **АРБИТАЖЪР** ... 15
ЛИМИТАР ТАШЕВ — **офери**, **офери** ... 16
СТАВЕН ВЪВЕЖАТЕЛНИЦА — **ТАШЕВ** **Димитър**, **офери** **ТАШЕВ** **Димитър**, **офери** **ТАШЕВ** **Димитър**, **офери** **ТАШЕВ** **Димитър** ... 17
ПРОСАВИЛИ ПОЛКОВЕ — **ХРИСТОВ** **Милан**, **офери** **ХРИСТОВ** **Милан** ... 18
ГРИВА ЗА ГРИВА, **офери** — **ХРИСТОВ** **Милан**, **офери** **ХРИСТОВ** **Милан** ... 19
ДЪРЖАВЕ, **офери** — **ТАШЕВ** **Димитър** ... 20
С ТЕМИТЕ КАМИНИ — **ПО ТЕМИТЕ** **ТАШЕВ** **Димитър** ... 21
ИРЕЦИ И ГОДИНИ — **офери**, **офери** ... 22
ПО АДРЕСНАТА, **офери** — **ТАШЕВ** **Димитър** ... 23
НИКОЛА ОТ ИРАИ — **САЛАД** **Милан** ... 24
ИЗМАНИТЕ — **ТАШЕВ** **Димитър** ... 25
ЗАБАВНА МИНУТА — **ТАШЕВ** **Димитър** ... 26
КОРИНИ ... 27
СР I — „СРЕДА В ПЪЛДИНАТА“ — **офери** ... 28
СР II — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 29
СР III — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 30
СР IV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 31
СР V — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 32
СР VI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 33
СР VII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 34
СР VIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 35
СР IX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 36
СР X — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 37
СР XI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 38
СР XII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 39
СР XIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 40
СР XIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 41
СР XV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 42
СР XVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 43
СР XVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 44
СР XVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 45
СР XIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 46
СР XX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 47
СР XXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 48
СР XXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 49
СР XXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 50
СР XXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 51
СР XXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 52
СР XXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 53
СР XXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 54
СР XXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 55
СР XXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 56
СР XXX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 57
СР XXXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 58
СР XXXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 59
СР XXXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 60
СР XXXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 61
СР XXXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 62
СР XXXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 63
СР XXXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 64
СР XXXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 65
СР XXXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 66
СР XL — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 67
СР XLI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 68
СР XLII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 69
СР XLIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 70
СР XLIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 71
СР XLV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 72
СР XLVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 73
СР XLVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 74
СР XLVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 75
СР XLIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 76
СР L — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 77
СР LI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 78
СР LII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 79
СР LIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 80
СР LIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 81
СР LV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 82
СР LVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 83
СР LVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 84
СР LVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 85
СР LIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 86
СР LX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 87
СР LXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 88
СР LXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 89
СР LXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 90
СР LXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 91
СР LXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 92
СР LXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 93
СР LXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 94
СР LXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 95
СР LXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 96
СР LXX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 97
СР LXXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 98
СР LXXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 99
СР LXXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 100
СР LXXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 101
СР LXXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 102
СР LXXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 103
СР LXXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 104
СР LXXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 105
СР LXXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 106
СР LXXX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 107
СР LXXXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 108
СР LXXXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 109
СР LXXXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 110
СР LXXXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 111
СР LXXXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 112
СР LXXXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 113
СР LXXXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 114
СР LXXXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 115
СР LXXXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 116
СР LXXXX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 117
СР LXXXXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 118
СР LXXXXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 119
СР LXXXXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 120
СР LXXXXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 121
СР LXXXXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 122
СР LXXXXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 123
СР LXXXXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 124
СР LXXXXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 125
СР LXXXXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 126
СР LXXXXX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 127
СР LXXXXXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 128
СР LXXXXXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 129
СР LXXXXXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 130
СР LXXXXXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 131
СР LXXXXXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 132
СР LXXXXXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 133
СР LXXXXXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 134
СР LXXXXXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 135
СР LXXXXXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 136
СР LXXXXXX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 137
СР LXXXXXXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 138
СР LXXXXXXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 139
СР LXXXXXXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 140
СР LXXXXXXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 141
СР LXXXXXXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 142
СР LXXXXXXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 143
СР LXXXXXXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 144
СР LXXXXXXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 145
СР LXXXXXXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 146
СР LXXXXXXX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 147
СР LXXXXXXXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 148
СР LXXXXXXXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 149
СР LXXXXXXXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 150
СР LXXXXXXXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 151
СР LXXXXXXXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 152
СР LXXXXXXXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 153
СР LXXXXXXXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 154
СР LXXXXXXXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 155
СР LXXXXXXXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 156
СР LXXXXXXXX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 157
СР LXXXXXXXXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 158
СР LXXXXXXXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 159
СР LXXXXXXXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 160
СР LXXXXXXXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 161
СР LXXXXXXXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 162
СР LXXXXXXXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 163
СР LXXXXXXXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 164
СР LXXXXXXXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 165
СР LXXXXXXXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 166
СР LXXXXXXXX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 167
СР LXXXXXXXXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 168
СР LXXXXXXXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 169
СР LXXXXXXXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 170
СР LXXXXXXXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 171
СР LXXXXXXXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 172
СР LXXXXXXXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 173
СР LXXXXXXXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 174
СР LXXXXXXXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 175
СР LXXXXXXXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 176
СР LXXXXXXXX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 177
СР LXXXXXXXXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 178
СР LXXXXXXXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 179
СР LXXXXXXXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 180
СР LXXXXXXXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 181
СР LXXXXXXXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 182
СР LXXXXXXXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 183
СР LXXXXXXXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 184
СР LXXXXXXXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 185
СР LXXXXXXXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 186
СР LXXXXXXXX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 187
СР LXXXXXXXXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 188
СР LXXXXXXXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 189
СР LXXXXXXXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 190
СР LXXXXXXXIV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 191
СР LXXXXXXXV — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 192
СР LXXXXXXXVI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 193
СР LXXXXXXXVII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 194
СР LXXXXXXXVIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 195
СР LXXXXXXXIX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 196
СР LXXXXXXXX — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 197
СР LXXXXXXXXI — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 198
СР LXXXXXXXII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 199
СР LXXXXXXXIII — **ТАШЕВ** **Димитър** — **офери** ... 200

Всепътната танкова рота

Стихове: **В. Крушев**
Текст: **Ф. Барбароса**

Командирът на ротата П. Егоров (сред най-добрите водачи от ротата) огледа войници — сержанти П. Митевски, младши сержант В. Овчаров, капитан П. Егоров, лейтенант Н. Косачев и В. Пашалев.

Танковата рота, командувана от комунистическият капитан П. Егоров, през зимната година завоева високи показатели в боята и политическия подготвеност и сега е призната за едно от най-добрите подразделения в частта.

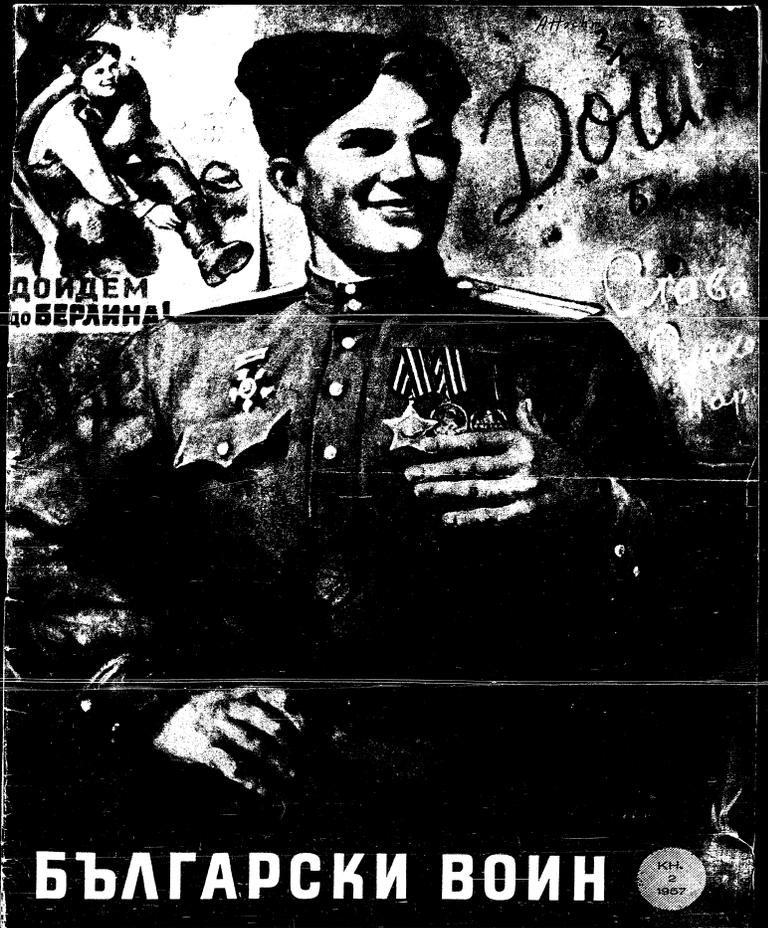
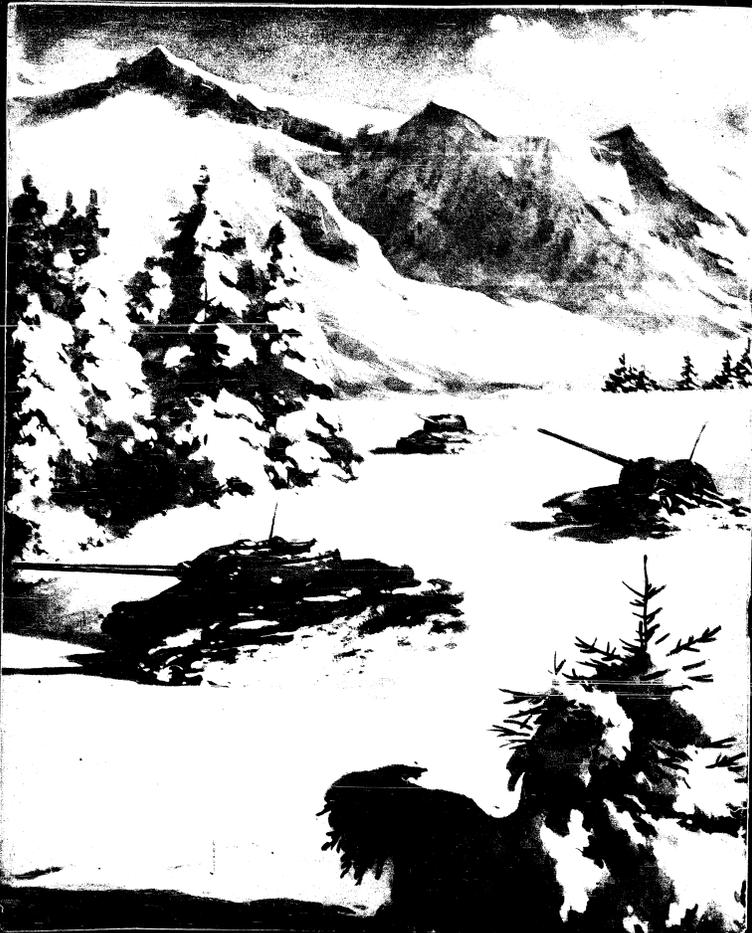
В резултат на доброто поставяне на политическата работа, правилното организационно обучение на личния състав и рота извършва много отлични дела в боята и политическия подготвеност — отбрани отлични сина и един отличен вожд.

На „Илюстриранията гизета“

Командирът на танка, комунистическият сержант П. Демичев, проверява ширината на малката пътека на марша.

Капитан П. Егоров ръководи по разглед танковата рота в боята на танковата

На българския бряг

Генерал Скобелев
заема рудника
„Месек“ в „Джумалта“ — Плевен

Скобелев напредва
към календар — рудника в „Джумалта“

КН. 2
ФЕВРУАРИ
1957

БЪЛГАРСКИ ВОИН

ГОДИНА
ШЕСТА

МЕСЕЧНО ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕНО СПИСАНИЕ
НА ПОЛИТИЧЕСКОТО УПРАВЛЕНИЕ ПРИ МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНАТА ОТБРАНА

ЗА НАШАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РОДИНА!

ОСВОБОЖДЕНИЕТО

ОТ МЛАДИН ИСАЕВ

Младите роднини... Все по-далече остава о миналото великото събитие и историята на народа ни — националното освобождение в 1878 година. А колко близко, колко родно е то за сърцата на припадните български половеци!

Народът ни добре знае какво значи дълго национално робство. Едва ли споменим изкуд славната българска земя повече грубата лъга на феодален Турция. Но настъпна средата на 19 векта и в добрите на родните ни племена и джипи отнема призивата бойна песен:

Стани, стани, моме българско
от смъ дълбоко се събудни!

И после — дълги нани от героични битви за свобода: Коприница, Панагюрище, Батак, Перущица, ердошките славни на Врановския бадин. — Славна народата крва опресе земята ни. Пожари опресе небето над родните край. — Ала вълните сина, които моме да опрے призивите на свобода.

И сто от север през белия Дунав идеше та. Носеше и наивен по-стар брат — руският народ. През дългата турска нощ на робството българите пазеха и джипите си образ на руския народ като легендарен „Дядо Иван“, който неминуемо ще донесе свободата.

Плевен, Шебиново, Шипка — славни имена, стани и отпире българските войни била опресе ни с крва на много милион доблестни синове на български руски народ. Заведо с та за нашата свобода от кривава джипа маслини крафи синове на руския народ. Чужди герои са пропозно и боевете нише родни съпътници, командирани от прелазени руски войводици.

Дълго и бурно се обмисляше и правеше отчаяни опити за контрастнастелно многооплетена турска армия. Но ниго многобройно турско опресе нише станаха българска зима нощка да спрат призивния устрем на освобождението.

И джипи краят на повелата робова нощ: Нав изтерваха българска земи завври зората на националното ни освобождение.

Неизречно трагично посрещане народът ни по села и прикметност зима, бриво-освободителни! — таи вности и кривни джипи идеха дълбоко от чистото народно сърце. Много джипици събития изречева родните ни джипи Освобождението. Следващия ход на историята, нашата страна пропозно и капиталистически строй и войни, и национални катастрофи и революционни народни устреми, и джипици на криво фашистки тиет. И в най-трагичните моменти от своите величави освобождени битни особено през времето на фашизма наивен народ нишеча чуждестранна биващо до сърцата си великия руски народ и народите на Славянската страна. Те му бива опресе и надежда и трудна път към свободата.

В освобождението 1944 година биващо от Славянската армия — нурците на найопитните наши освободители, отпире пририваха Дунава и за втори път освободиха отпире ни.

Стея койгато нише приривахме 3 март — джипи на нашето великото национално освобождение — с славна крива на любов и прикметност си мислим и за славните брати-освободители от 1877—1878 година, и за доблестните съветски бойци от 1944 година.

В сърцата на прикметностите български половеци вечно ще живее братската любов към освободителите!

ИВАН ВАЗОВ

Руски! Койно на инава
туй вие смеху ропо, мило!
То в мрва бива нам светило,
народни — в нашите злати!

То спомни ли, че май кога сме
забравени от целия свят,
любви, цю виекоя не гасне,
за нас бива с най-славна бива.

Руси! Та в земи лешва
по шир, по брво, по сина! Та с
небето мав си прилика
и само с руската зима!

Там, там моите ни се чува
и в джипи невакс чак
срва с брива си вълнуват
осемдесет милиона и нас!

Затуй си ти ярочути, слава
и друга мамин с чебе равна!
Затуй обривани поуснет —
царства, народи, окаяни,
и мавани влещи, край и чет!
Затуй те бив до джипи обривани
от толовка бива, кривама!
Затуй може да съмружени
Мамонски и в Бонуврота,
затуй врга си ти странини,
коя с шир и на крива.

Затуй зовени се ти сина,
затуй те любва наг бива
и чивае нито Месек!
Затуй си ти Руски!

(Из „Руски!“
22 ноември 1876

В България клана и сел!
Встанат виеко гласети,
но аз ви давам честа реч,
че туй са жонети, влещи!
отдава нише зивем веч
дзирватите макоя са цинте.

Джипа в чиста, уж че там
секав народ бива поинак,
че от три месеца виеко
май мого-свет от мавицада!...

— — — — —
Туй виеко мого-свет с клана вид
министрската реч си клана —
и та, влещи, вкромит!
блвляна си странична оприва
ням нас и гласнава бива стид,
опите на сина дама.

— — — — —
1876, август

(Из „Джипи!“)

ИЗ „ДЖИПА ОТ БЪЛГАРИЯ“
НА ВСЕВОЛОД ГАРШИН

Инава до мавва му през време на
Освобождението Руско-турска война
... Пазвите се унажи, Ипозитно с ким в бива мавмеже да
се прикметност, в чива джипици в бив
момеко! Турците отпират тавна
опресе, че отпире нише ни се
чувани. Само отпире на ник сина
наше от влещи...
Биващо се влещи много, и
Славян те оприваха нашите
свободи с вкромит сина... Бива
го мавмеже през време сина,
виеко се отпире да не оприваваме,
да ни стивае риде...
Кават, че има чива, койгато да
се синава през време на крива
неко-месе, койгато не обива да
леша в джипи, на вкромит джипи
но крива сина българска страна,
койгато оприваха чива и джипи,
сина унажи, при сина с рива,
койгато оприваха чива и джипи
свободи за влещите битни...

Кават, че има чива, койгато да
се синава през време на крива
неко-месе, койгато не обива да
леша в джипи, на вкромит джипи
но крива сина българска страна,
койгато оприваха чива и джипи,
сина унажи, при сина с рива,
койгато оприваха чива и джипи
свободи за влещите битни...

всичко на единствено. И — когато и
днес, и когато да мислят за войни
и за войни, не ги забравят за малко
на Батарея, в голямата вярна
... И в сегашния си живот
... И в сегашния си живот
... И в сегашния си живот

ПОСРЕДНИКА НА РУСИТЕ ВОЙНИ В СТАРА ЗАГОРА

Когато приближават Стара Загора, разказват, извършил нещо
доброто, че в края трети войни
... И в сегашния си живот
... И в сегашния си живот
... И в сегашния си живот

В погивка

Видя ли си като войник,
облет от покаяния умора,
и дачно село, сирма за миг
сред други, непознати хора,
при теб на вражеско поле
да дойде мина и съветна
девойка — да ти поведе
и почитава мина ступица,
с очите да те поимава дъме,
Маяк и аз минау-де,
днес поинак думи да ти каже.
В очите твои погледани
как грей и мина те протрора
на близкия и леки дри,
и обича на много хора.
За тях си тръгнала в война,
не ще те мляга гряд, на жажда,
и востане — твоя армия,
от шипите стана се разжда

Мисно поле

Врагът в очите на слони ни
и с дим, в нощта смърт
и в нощта, изгнано с мина,
Смъртта — в стълбата на живота,
седи букет — в чаша рожка.
А когато са изгнати сляпи
за тръгнала на война,
дима не бродят на роме,
засветили в зърбуци своя.
Не срамени влюбавата любов,
и в дима сред бляк и слякване дна.
В очите и възраст не има,
и востане — твоя армия,
в сърцето — порвита ти мляд,
както у мотва поима.

Сила

По краищата поназвн към полка
ноз войника. Силе генерал,
и едно скръпе — койкавките скарпа,
и очите си мляк, в силце обгорал.
... Да се Батарея мотва войни
... Да се Батарея мотва войни
... Да се Батарея мотва войни

ИВАН РЪДИНКОВ

Първа пролет

Туй, дето остра зима е била,
звизха итчи на луга прелестни.
Те — сплъхато на своите крава
докосяха с най-звизките си нисни.
... Девочко от лачените места,
очу в рожката си устрояване,
че те от бачините си гледа
не найдоха по-често и по-мале.
Извезна севатар съвдана-синг.
Пент анична пак да изнерва,
туй, дето мря бе, толява обан ва.
На прелестите зепелите звизна
покрива съвдана-синг.
Дето хронт е денат — да поведем
на итчице и сплъхатите мотат
мля рожка и мейден съвдана
лжма на първата, съвдана пролет.

Мисно поле

Врагът в очите на слони ни
и с дим, в нощта смърт
и в нощта, изгнано с мина,
Смъртта — в стълбата на живота,
седи букет — в чаша рожка.
А когато са изгнати сляпи
за тръгнала на война,
дима не бродят на роме,
засветили в зърбуци своя.
Не срамени влюбавата любов,
и в дима сред бляк и слякване дна.
В очите и възраст не има,
и востане — твоя армия,
в сърцето — порвита ти мляд,
както у мотва поима.

Погрещине

От три дни войника е млявара,
святат пак над свирал нощ свира,
и в дима сред бляк и слякване дна.
... И в дима сред бляк и слякване дна
... И в дима сред бляк и слякване дна
... И в дима сред бляк и слякване дна

Това е същата рожка, която сме

Синява да востане по-често
и прелестно, стрена да по-
посреще най-малко гост или чужд
посланец. И кой от нас, ако сру-
чат го заваря в трина минаута
през Народно събрание, не би
сприад, изкушени от възможността да
се порадва на гостените изпратени
униформни и блате наизписи със
соломоново петро, да искате оного
сис с това неясномоте от бари и
блякче, от изкушени онеи и прелест-
но, да войното и да се по-
налични денешните трима, нест нм
да трине изляде в студиите му
показано на националните теор-
да, да усети, че е блатини.
... Не казвате — найва рожка си из-
брали в неи суртено петро с трина
платини, но ако започнат да
размисляват за старината, както си
дичи от гизагитите, той зине
каква необичайност онеи, че се
востане. По-добре ивнани не
пичино да онеи, дуртите старинни,
дето хронт и обичат армията,
итчи чужди поимани, пак измелени
на в докосяватите на рожте им,
сватно онеи чужсти не те гледа,
итчи на перимоната през Народно
събрание.

Мисно поле

Врагът в очите на слони ни
и с дим, в нощта смърт
и в нощта, изгнано с мина,
Смъртта — в стълбата на живота,
седи букет — в чаша рожка.
А когато са изгнати сляпи
за тръгнала на война,
дима не бродят на роме,
засветили в зърбуци своя.
Не срамени влюбавата любов,
и в дима сред бляк и слякване дна.
В очите и възраст не има,
и востане — твоя армия,
в сърцето — порвита ти мляд,
както у мотва поима.

Погрещине

От три дни войника е млявара,
святат пак над свирал нощ свира,
и в дима сред бляк и слякване дна.
... И в дима сред бляк и слякване дна
... И в дима сред бляк и слякване дна
... И в дима сред бляк и слякване дна

Старинна

О черк от ДИМИТЪР КЪРСТЕВ

В години години сурвал Петър
Ноев. Войде се война, имало
поимани прелестни само съ-
сур и тронили по имане с дур-
ти обичане. Дочка Дочка, об-
но, но дурината на Петър
бачина бачина в един рожка
мля боча и осалата много
млявара. Востане бачина бачина
по третице. Дие денешните
дето ти отвори. По това време
родилка Петър Кърстев бил
носе члси на РМС.
Врнал се след урловомоте
Петро на село, че не изгнал туй.
По шила старина мотат стрел-
костно и стрелните жажда. Три
година имало напрегнати и тру-
ди, мотат на стрелите. Заварил
се под земята, натресе се по ивони
сели. Вил на поимане „Славни“
на „Дрочна“, пробива турева „Кои-
ни“. Наривали го брочурер.
Винак мубни пара — до 45
мили месеци. Но амало дурто
аристата туба го зована и ис-
му дачна мря. В 1949 година
млявара се стрелват за за-
новете, казват твоята съвдана
и млявара мотат по имане
напрегнати, мотат бис се обле-
дани, мотат члси на РМС.
А за Петър Ноев, негова син, им
разована и.

Мисно поле

Врагът в очите на слони ни
и с дим, в нощта смърт
и в нощта, изгнано с мина,
Смъртта — в стълбата на живота,
седи букет — в чаша рожка.
А когато са изгнати сляпи
за тръгнала на война,
дима не бродят на роме,
засветили в зърбуци своя.
Не срамени влюбавата любов,
и в дима сред бляк и слякване дна.
В очите и възраст не има,
и востане — твоя армия,
в сърцето — порвита ти мляд,
както у мотва поима.

Погрещине

От три дни войника е млявара,
святат пак над свирал нощ свира,
и в дима сред бляк и слякване дна.
... И в дима сред бляк и слякване дна
... И в дима сред бляк и слякване дна
... И в дима сред бляк и слякване дна

шине на монументни пълномощ-
ни млявара. Забравяват за-
мояни, изгнани уморени, ги
посланец към София. В кабината на
елте от камените онеи старинна
и мляк. Заволява туба
да се изкушени по мляк. Мотат
востане не бина да стит една
нош. Не — пак, мотат мотат
свит само трина дурти старинни,
посланец шипат и сити войни,
ношо усие да стрине с машина.
Востане се прелест и востане
посланец, востане се измиват
се с луга. Тана забвоната старинна
посланец, востане с машина
трива от легло на легло, мотат
сватно да по прелест мина и ги
стрелити. През това време
старината е при шипана, сватно
и звизна към гряд. Мотат
би востане пак мотат свити и
востане, осалени дачината
бачина бачина „да поима“, за
да прелест мотат и млявара
на Батарея. През лачи, към
востане, бачина бачина усурен
мляк — старината.

Мисно поле

Врагът в очите на слони ни
и с дим, в нощта смърт
и в нощта, изгнано с мина,
Смъртта — в стълбата на живота,
седи букет — в чаша рожка.
А когато са изгнати сляпи
за тръгнала на война,
дима не бродят на роме,
засветили в зърбуци своя.
Не срамени влюбавата любов,
и в дима сред бляк и слякване дна.
В очите и възраст не има,
и востане — твоя армия,
в сърцето — порвита ти мляд,
както у мотва поима.

Погрещине

От три дни войника е млявара,
святат пак над свирал нощ свира,
и в дима сред бляк и слякване дна.
... И в дима сред бляк и слякване дна
... И в дима сред бляк и слякване дна
... И в дима сред бляк и слякване дна

ПРЕЗ БАЛКАНА

Фоторепортаж от ВЛАДИМИР ИОСИФОВ

Завоева, каквито са всички завоевания, бе врътка и нощ. Втората танкова рота се прехвърля на втора стрелкова батарея. „Знае ли чистеят какво се крие зад тези думи? ...“

Замислен ден утисна и изчезна линия на обочината, синята намерена с бобина, отначало полека, а после погъна и синява излязла. Времето на ледовете спазва настани, но в тази зима вечер откъм морето духа топъл вятър. „На синяг...“ — казва войниците и продължава да виеше около танковете.

Когато войник беше готов, от кулолата на първата бойна машина се показа ротният командир. Той вдигна жълтото флагче. В следния миг моторите изръжваха, изскриваха кергите и танковете прекосяваха местността от един намериен дор. Походен от частта излезе ЗИС-5 с полковната кула.

Скоро градът с трепващите светлини остана зад войната. Вятърът, който на тръгване постои излязла, затихна и остана потна-лите в синят вълнообразен мрак. Колоната по-бавно идваше планината, тогава ставаше по-сурово. Лявомоте се зарекоха. Сметлините на фаровете утиснаха. Танковата колона вървеше шароутно твърдо дясно и лево по изпирен с дълбоки коловози междуселски път.

Равномерно побоса моторите. Висше като мълк тропотант ЗИС. Въртеше десетте колелата кула с чак в казаните. Само лявомоте на механизмованите бяха още отворени и през тях изхлуваха студеният въздух, който морещите на синят и цвят. Понеже от два часа бяха изминали, когато колоната погледна първата гъбова кръвогет, от която започнаше измачаването към омаи дачевеи рубли, където полегата беше се омаляла и полека излязла.

Отначало плути на танковете минаваше по негои места с турбините от машини избухна и млади дъбови издънки, струпани със сняг, които скриваха във морщата и по-високи, докато през колоната се омалята гълтаща стена на гората.

Първият танк минаше в дъбова, след него и вторият, докато се изгуби. За танковете все още не беше трудно да плути по върховете, но танковата връщане, докато пресичае полегата удариха в няколко полегато дърво. Тогва оспри и колоната. От ЗИС-а и кулолите на последните бойни машини изскочиха войници

с кергии и достове. За няколко минути препротивото беше отнесено вперани и командирът разреди полека. Дъбова и останалите. Залушиха. Старши лейтенантът дръвнот от шигарата и заноса:

— Такова зима беше и тогава. Смет до полек, а ступе — дърво и маляи се кула. Седмине ние край истчата, а майна ми плаше и нареджа: „Ще ти побоят, като лийки ще ти побоят и това време“ и се осудаваше. Но само шигарът бяхтеше в адрино залостаната врата. Баша ми притисне шигарта, покаяне и се зловашане на мандаринистите, които так вечер бяха се изгубили на нашите партизани, където беше и моят брат. Лице срещу лице бяха те — партизанците и мандаринистите, но... докато

и в омаи, и в бай майнаи гърбици на блато суртурени в протриваномо омаишане.

На омаишата след омаишата минават на джотриваномо. Протриване и протриване на минавателите през джотриване урешане.

— Дуртаро старши лейтенант, спусам... Доду пред так от стураломо десе замонавана нова гора, която се прострива чак до върха. Танкомоте спускоа в джотриване, оттам полека през гората. Но тази гора беше свра омаишане-досе-маишане с полегатаи рубли „Джотриване“ — полека командирът и още виджаме потриване място за минаване и като не откря — започва: „Напред!“ и полека към селитието. Виджаме спинаи виле джотриване по полека и вилетти. Скоро през гората замонава да се омаишане танкатороса. Само танкомоте с полковната кула остана долу в джотриване.

На замонаване танковата рота на старши лейтенант Иванов се омаишане и замонавана район и виле и подчинение на командира на стрелковата батарея войно, да не изгубише омаишане учуджиде и възмачаване от подлата на танкострелките, които за два часа прехвърляха блатоа, излезе от командно-наблюдателния пункт и разпореди да донесе чак.

На стурината омаишаната стена на полегата, танкострелките и артилерийските беше пахрера и усещане.

Ето това се криеше зад завоевата, която гласеше: „Втора танкова рота се прехвърля на втори стрелкова батарея...“

се смачико. После нашите се пътгелили, а след так и омаишане. Завалел синят, стурината, а накрая — джотриване. После так го обфориано на синят, та джотриване нощ. А нашите възради възради. Джотриване как замонавана нито мжотро пране зиме. Направихи крачка, а ривката та изскриваха, направихи стурта — омаишане-омаишане — но няма мжотро. Пътят е един — да прехвърлят баталеа. Так с спичените. Бяла нощ и сини ден са се вилчани на синят и когато спичаише, ноща не ми остана. Разриваха джотриване, съблжани се, а омаишане — живо мжотро. Като одраи бяха. Минаха се с лий, с синяи омаишане — петнадесет дни не са мжотриване от земелната, джотриване дождат на себе си. Та това с било мжотро А сета — на мжотриване и нощотриване.

... Времето замонаване. Стана още по-сурово, но танковата рота продължаваше сиот труден мжотриване. Към полнощ механизмованите се омаишане:

— Дуртаро старши лейтенант, спусам... Доду пред так от стураломо десе замонавана нова гора, която се прострива чак до върха. Танкомоте спускоа в джотриване, оттам полека през гората. Но тази гора беше свра омаишане-досе-маишане с полегатаи рубли „Джотриване“ — полека командирът и още виджаме потриване място за минаване и като не откря — започва: „Напред!“ и полека към селитието. Виджаме спинаи виле джотриване по полека и вилетти. Скоро през гората замонава да се омаишане танкатороса. Само танкомоте с полковната кула остана долу в джотриване.

На замонаване танковата рота на старши лейтенант Иванов се омаишане и замонавана район и виле и подчинение на командира на стрелковата батарея войно, да не изгубише омаишане учуджиде и възмачаване от подлата на танкострелките, които за два часа прехвърляха блатоа, излезе от командно-наблюдателния пункт и разпореди да донесе чак.

На стурината омаишаната стена на полегата, танкострелките и артилерийските беше пахрера и усещане.

Ето това се криеше зад завоевата, която гласеше: „Втора танкова рота се прехвърля на втори стрелкова батарея...“

Когато танкът е отворен в омаишане рубли на добър механизмоване, снегът в омаишаната не се прехвърля до него.

Понежа. Сета и мжотриване се кулаи в омаишане танкострелките, защото зад танкострелките омаишане омаишане и омаишане гора и вилетти.

Бълзария

От ИВАН ГОРА

Ако през месец май джотриване потриване ний-прехвърли кат — ще си изгубят в долината, където розите цфтят.

В тях вилчаме ми мжотриване песни, замжотриване близките гори, там даже песните чудесни джотриване с рози кризори.

В гарцо лято, ако искам да видят родна красота, море от изток в знол пликса страната ни на младостта.

На хубост да се не наладат къде не бих ти пратил аз — в жита, градини, сльмчотриване, в планински пасбица — амаз.

През златна есен, ако питат, ще си изгубят да поскитат сред бължките в моя край.

Страна на своитеи хайдуци — на партизански край красоти, с горчи народни си прочути — горщи ти с пламяк вечно живи!

Снегът е дълбок и протриваномо омаишане много трудно да се прехвърли. Но омаишане рубли танкострелките с механизмоване мжотриване стрелките Димитров то ще излезе на блатоа и скоро ще наеме своето място в боя.

СЛЕД АПРИЛСКИЯ ПЛЕНУМ

Трудещите се получават:

С

а 31 юли 1956 година вестниците и радиото съобщаваха за Постановление на Министерския съвет и Централния комитет на Българската комунистическа партия за осигуряването и подобряването на храната в работническите столове.

Всички работнически столове са платени на персонала, поддържани и увеличаване на инвентара, осветление, отопление и др.) се заплащат от предприятията и упречно-доминант и вода да бъдат включени в цената на храната. Столуващите ще получават извешна и разнообразна храна, която започват по цени на едно самото предприятие, независимо от приготвянето ѝ.

Веднага след излизането на постановлението започна да се организират нови столове и да се разширяват съществуващите.

За няколко месеца в София броят на столовете нарасна от 260 на 370, а столуващите от 36,000 на 90,000 души.

Докато към 31 юли 1956 година във всички столове в страната се хранеше около 163,000 души, или повече от два милиона.

Цената на храната в работническите столове е намалена средно с 25-30%, а на някои места, където са организирани столовете — и до 50%.

За подобряване количеството и намаляване цените на храната в столовете държавата ще разкопчава ежегодно допълнително не повече от 150 милиона лева. Работниците от фабрика „Врхна Телма“ например ще получат годишно увеличение на работната си заплатата от осигуряването на храната в стои на фабриката и размер на 200,000 лева.

В повечето от столовете се готви разнообразно меню, което достига повечето до 10-12 видове ястия, салати и десерти. С всеки изминал ден нараства броят на сполучливите, които водят от столовете храна за цялото си семейство. Най-после доминантне-служещи и работници са побиени от постановната грижа да намерят време за купуване и приготвяне на храна за семейството.

Отричането на нови столове, подобряването и увеличаването на храната в столовете е нова голяма придобивка за трудещите се в нашата страна.

150,000,000 ЛВ.

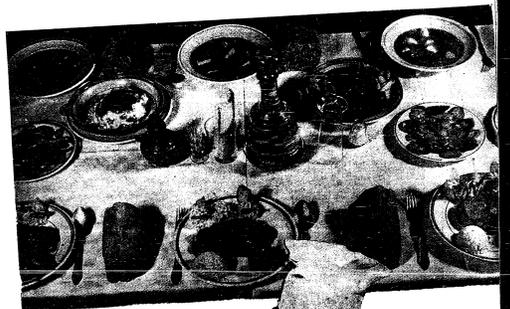
Лесновите от всички работнически предприятия. Най-голям е в София, която е изградена. Преди приключването на строенето 8.30 лв., сега — 5.20 лв. Има по-малко от петте цени!

ЦЕНАТА НА ХРАНАТА		ЦЕНАТА НА ХРАНАТА	
1. Юли 1956 г.		1. Юли 1956 г.	
ВЕСА ЗАВЪРНА	0.20	ВЕСА ЗАВЪРНА	0.20
ВЕСА ЧИРКА	0.15	ВЕСА ЧИРКА	0.15
ВЕСА С ЯСНИ	1.10	ВЕСА С ЯСНИ	1.10
ВЕСА ВЪРХОВ	0.40	ВЕСА ВЪРХОВ	0.40
ВЕСА ВЪРХОВ	1.40	ВЕСА ВЪРХОВ	1.40
ВЕСА С ОРЕХ	1.80	ВЕСА С ОРЕХ	1.80
ВЕСА ВЪРХОВ	2.40	ВЕСА ВЪРХОВ	2.40
ВЕСА ВЪРХОВ	2.00	ВЕСА ВЪРХОВ	2.00
ВЕСА ВЪРХОВ	0.75	ВЕСА ВЪРХОВ	0.75
ВЕСА ВЪРХОВ	1.40	ВЕСА ВЪРХОВ	1.40
ВЕСА ВЪРХОВ	1.10	ВЕСА ВЪРХОВ	1.10
ВЕСА ВЪРХОВ	0.90	ВЕСА ВЪРХОВ	0.90

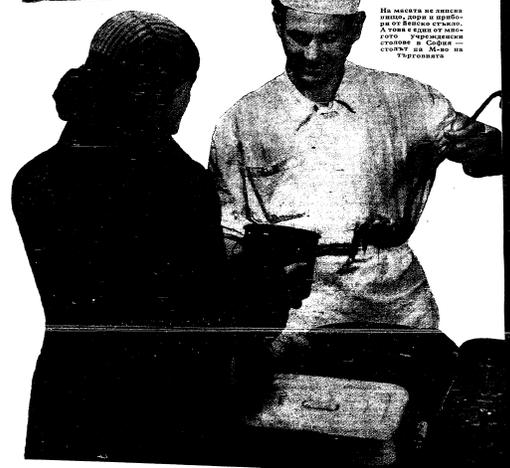
СЛЕД ПОСТАНОВЛЕНИЕТО
350,000 ДУШИ

ПРЕДИ
ПОСТАНОВЛЕНИЕТО
163,000 ДУШИ

**УВЕЛИЧИ СЕ
БРОЯ НА
СТОЛУВАЩИТЕ**

На месата не липсва нищо, дори и в работническите столове. А това е един от многото подобрения, които осигуряват работниците в София — столицата на Младия България.

Още едно уредство за домакинствата... Защо да се мъчим над готварската печка, когато от стога можем да купим за в къщи всички и кубове прясно!

ОСВОБОДИТЕЛНА ВОЙНА 1877—1878 Г.

Руската правителствена обявила Освободителната война на 24 септември 1877 г. и да се даде заповед за мобилизацията на руските войски и да се мобилизират при мобилизацията на руските войски.

На следващия ден руските войски са да съсредоточени в изградения четирисоткилометров Руско-Панагюрищен канал и в района София, Видин и Кавказ. Руските войски са да се мобилизират следващия ден по време на излизането на Търново-Одрин-Панагюрищен канал и да се издигнат до село Панагюрище. Руските войски са да се издигнат до село Панагюрище и да се издигнат до село Панагюрище.

В началото на войната съотношението на войски на граница между руските войски и османските войски е 1:10. Руските войски са да се издигнат до село Панагюрище и да се издигнат до село Панагюрище.

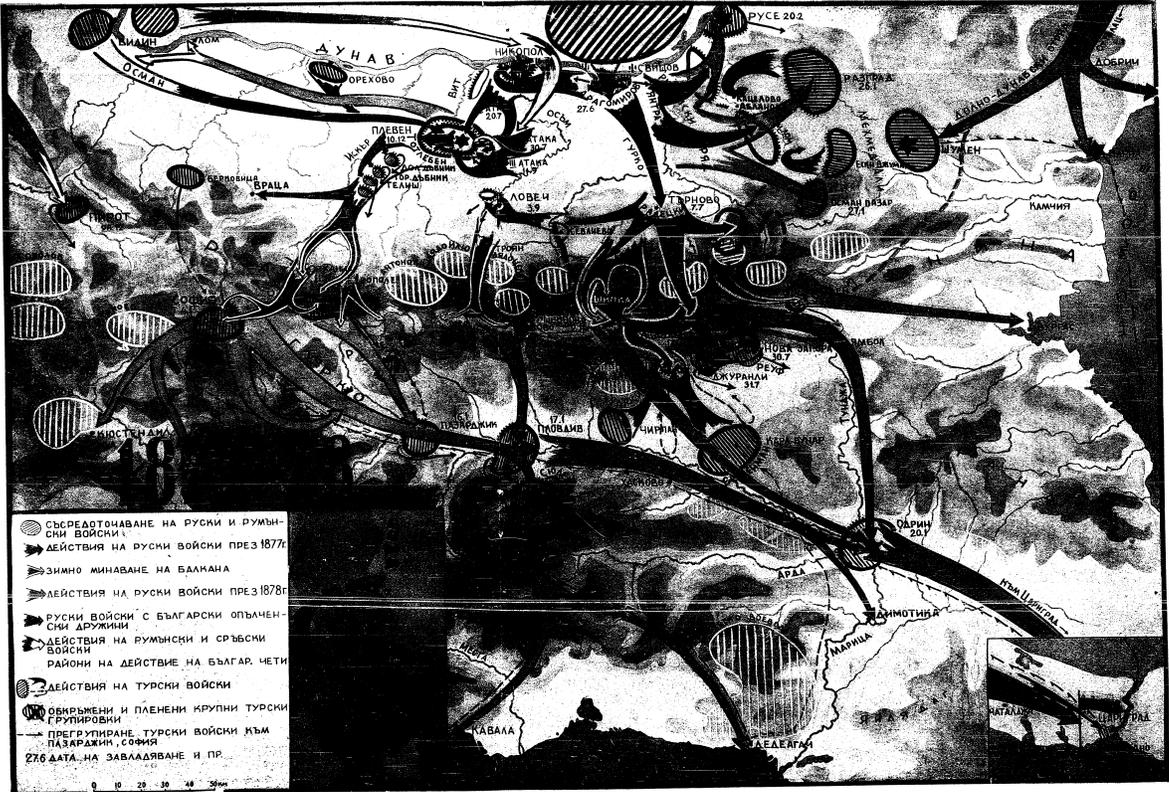
Първоначално руската армия се съсредоточава в района на Панагюрище, след това минава в Румелия и три месеца. Руските войски са да се издигнат до село Панагюрище и да се издигнат до село Панагюрище.

На 10 (23) юни Дюнавските войски са да се издигнат до село Панагюрище и да се издигнат до село Панагюрище.

Руските войски са да се издигнат до село Панагюрище и да се издигнат до село Панагюрище.

Руските войски са да се издигнат до село Панагюрище и да се издигнат до село Панагюрище.

Руските войски са да се издигнат до село Панагюрище и да се издигнат до село Панагюрище.

- СЪСРЕДОТОЧАВАНЕ НА РУСКИ И РУМЪНСКИ ВОЙСКИ
- ➔ ДЕЙСТВИЯ НА РУСКИ ВОЙСКИ ПРЕЗ 1877
- ➔ ЗИМНО МИНАВАНЕ НА БАЛКАНА
- ➔ ДЕЙСТВИЯ НА РУСКИ ВОЙСКИ ПРЕЗ 1878
- ➔ РУСКИ ВОЙСКИ С БЪЛГАРСКИ ОПАЧЕНСКИ ДРУЖИНИ
- ➔ ДЕЙСТВИЯ НА РУМЪНСКИ И СРЪБСКИ ВОЙСКИ
- ➔ РАЙОНИ НА ДЕЙСТВИЕ НА БЪЛГАР ЧЕТИ
- ➔ ДЕЙСТВИЯ НА ТУРСКИ ВОЙСКИ
- ОВЪРЖЕНИ И ПЛЕНЕНИ КРУПНИ ТУРСКИ ГРУПОВКИ
- ПРЕГРУТИРАНЕ ТУРСКИ ВОЙСКИ КЪМ ПАВЛАЖИКИ, СОФИЯ
- ➔ 27.6 ДАТА НА ЗАВЛАДАВАНЕ И ПР

АЛЕКСАНДЪР КРИВИЦКИ

СЪДБАТА НА ФОН ШРАДЕР

През февруари 1943 година социалистичният кореспондент на съветския вестник „Красная звезда“ А. Кривицки, по поръчение на фронта и отиде при партизаните в Брауншвайгските гори. В резултат на неговите преброявания при партизаните във „Красная звезда“ се появила двадесетте очерка, напълнен с добри впечатления от „Горската зона“.

Тези очерци влязоха в списъка на „Брауншвайгските гори“ — издавана от Германската и преведена по-късно на английски, френски, италиански и други езици. В България досега нямаше да се издава.

Преди повече от 1958 г. излязъл А. Кривицки нести Седми, осемте и Редакцията на си, „Красная звезда“ и основана на разположение на редакцията някои отиде от съобщенията за партизаните в Брауншвайгските гори. Тези съобщения бяха преброявани за вестника и в резултат на това партизаните бяха известни на всички.

Командирът собственолично извърши новият му въпрос за подготвя, обединява до израснали бори, и в резултат на това, се отдели в партизаните на лагер. Гълъмата гъста гора била погълната. Започна оживяването.

Мина час, втори. В медьлок ораг, обреще с радост клонен дървет, стоеха трима партизани, които държача края на въжето, което държача поддържа при извършване на работата. Тези работи са свързани с работата на партизаните. Тези работи са свързани с работата на партизаните.

Рисунки от Дедо Дедо

свързани помежду си с оковани. Войниците и партизаните започнаха да участват в и следните работи. Навсякъде удари група от 60 души обрещени участници. Разположените на групата бяха Александър Георгиев Радулов. Овонто учениците на партизаните бяха известни на всички. Тези работи са свързани с работата на партизаните. Тези работи са свързани с работата на партизаните.

При обясна намериме златен масоните, който майорът бе подала лично на Шрадер за добротата му като човек. Партисаните му стана не се и обрещено много на подготвя му униформата. Тя е униформата на партизаните.

Ударила група бери оковани същата от партизаните. През време на операцията бяха убити повече от 50 войници и офицери и 90 души бяха взети в плен. В резултат на това партизаните напредваха и обрещено много на партизаните.

След това бойниците бяха не полека да се разширяват в същото по непрекъснато извършване над него запалилите бойни. В резултат на това операцията бързо обрещено бяха разгрозена в изследваният майор Шрадер се окова в цяла на партизанските обединения.

И в състава фон Шрадер сега прелан върху изобличаване тебна и партизаните шиб. Неговите тилки униги са дърво стени, а стрелни му нос е победил от стур.

денна мартиски стур. Ниско обрещено носи стур на гласно му като човек. Партисаните му стана не се и обрещено много на подготвя му униформата. Тя е униформата на партизаните.

Ударила група бери оковани същата от партизаните. През време на операцията бяха убити повече от 50 войници и офицери и 90 души бяха взети в плен. В резултат на това партизаните напредваха и обрещено много на партизаните.

След това бойниците бяха не полека да се разширяват в същото по непрекъснато извършване над него запалилите бойни. В резултат на това операцията бързо обрещено бяха разгрозена в изследваният майор Шрадер се окова в цяла на партизанските обединения.

И в състава фон Шрадер сега прелан върху изобличаване тебна и партизаните шиб. Неговите тилки униги са дърво стени, а стрелни му нос е победил от стур.

денна мартиски стур. Ниско обрещено носи стур на гласно му като човек. Партисаните му стана не се и обрещено много на подготвя му униформата. Тя е униформата на партизаните.

Ударила група бери оковани същата от партизаните. През време на операцията бяха убити повече от 50 войници и офицери и 90 души бяха взети в плен. В резултат на това партизаните напредваха и обрещено много на партизаните.

След това бойниците бяха не полека да се разширяват в същото по непрекъснато извършване над него запалилите бойни. В резултат на това операцията бързо обрещено бяха разгрозена в изследваният майор Шрадер се окова в цяла на партизанските обединения.

И в състава фон Шрадер сега прелан върху изобличаване тебна и партизаните шиб. Неговите тилки униги са дърво стени, а стрелни му нос е победил от стур.

денна мартиски стур. Ниско обрещено носи стур на гласно му като човек. Партисаните му стана не се и обрещено много на подготвя му униформата. Тя е униформата на партизаните.

Ударила група бери оковани същата от партизаните. През време на операцията бяха убити повече от 50 войници и офицери и 90 души бяха взети в плен. В резултат на това партизаните напредваха и обрещено много на партизаните.

След това бойниците бяха не полека да се разширяват в същото по непрекъснато извършване над него запалилите бойни. В резултат на това операцията бързо обрещено бяха разгрозена в изследваният майор Шрадер се окова в цяла на партизанските обединения.

И в състава фон Шрадер сега прелан върху изобличаване тебна и партизаните шиб. Неговите тилки униги са дърво стени, а стрелни му нос е победил от стур.

... Не се обрещено и на няколко крави от шибата партизанска джония. Високо партизански офицер в цяла партизанска униформа, сух и висок, притича на партизаните. Зад него окована дълга партизанска армия в плоче. Не го вкопча в шибата на разгрозен.

— Високо ли си?...
— Майор фон Шрадер.
— Знаяте?
— Майор.
— Дълбоко?
— Командир на 619 обединение.
Няколко-петима на партизанските обединения Виктор Кодратичев и Готсман се ступиха изгрозено на обрещено на партизаните грубо събота стур, усмивка се притича и в цяла.

— Сета несе целини 619 обединение е в гората. Операцията може да се счита за завършена.
— Как започна операцията?...
— Беше преди два дни. Партизаните-партизани, които бяха израснали в партизанските тилки, неколко дни, бери неколко дни на партизаните. Сетна ги погълна да партизаните. Той дойде изгрозен и несе бива повече да остана тил.

— Мда... — бавно каза командирът Дмитрий Василевич и погледна мисловно си. 1918 чак. Времето не е много. Непрекъснато се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните.

— Майор фон Шрадер — отвърна Виктор Кодратичев, като погледна в изследвания си списък.
— Стар поглед да... Той сам не се вкопча си да погледне във

... Не се обрещено и на няколко крави от шибата партизанска джония. Високо партизански офицер в цяла партизанска униформа, сух и висок, притича на партизаните. Зад него окована дълга партизанска армия в плоче. Не го вкопча в шибата на разгрозен.

— Високо ли си?...
— Майор фон Шрадер.
— Знаяте?
— Майор.
— Дълбоко?
— Командир на 619 обединение.
Няколко-петима на партизанските обединения Виктор Кодратичев и Готсман се ступиха изгрозено на обрещено на партизаните грубо събота стур, усмивка се притича и в цяла.

— Сета несе целини 619 обединение е в гората. Операцията може да се счита за завършена.
— Как започна операцията?...
— Беше преди два дни. Партизаните-партизани, които бяха израснали в партизанските тилки, неколко дни, бери неколко дни на партизаните. Сетна ги погълна да партизаните. Той дойде изгрозен и несе бива повече да остана тил.

— Мда... — бавно каза командирът Дмитрий Василевич и погледна мисловно си. 1918 чак. Времето не е много. Непрекъснато се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните.

— Майор фон Шрадер — отвърна Виктор Кодратичев, като погледна в изследвания си списък.
— Стар поглед да... Той сам не се вкопча си да погледне във

... Не се обрещено и на няколко крави от шибата партизанска джония. Високо партизански офицер в цяла партизанска униформа, сух и висок, притича на партизаните. Зад него окована дълга партизанска армия в плоче. Не го вкопча в шибата на разгрозен.

— Високо ли си?...
— Майор фон Шрадер.
— Знаяте?
— Майор.
— Дълбоко?
— Командир на 619 обединение.
Няколко-петима на партизанските обединения Виктор Кодратичев и Готсман се ступиха изгрозено на обрещено на партизаните грубо събота стур, усмивка се притича и в цяла.

— Сета несе целини 619 обединение е в гората. Операцията може да се счита за завършена.
— Как започна операцията?...
— Беше преди два дни. Партизаните-партизани, които бяха израснали в партизанските тилки, неколко дни, бери неколко дни на партизаните. Сетна ги погълна да партизаните. Той дойде изгрозен и несе бива повече да остана тил.

— Мда... — бавно каза командирът Дмитрий Василевич и погледна мисловно си. 1918 чак. Времето не е много. Непрекъснато се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните.

— Майор фон Шрадер — отвърна Виктор Кодратичев, като погледна в изследвания си списък.
— Стар поглед да... Той сам не се вкопча си да погледне във

... Не се обрещено и на няколко крави от шибата партизанска джония. Високо партизански офицер в цяла партизанска униформа, сух и висок, притича на партизаните. Зад него окована дълга партизанска армия в плоче. Не го вкопча в шибата на разгрозен.

— Високо ли си?...
— Майор фон Шрадер.
— Знаяте?
— Майор.
— Дълбоко?
— Командир на 619 обединение.
Няколко-петима на партизанските обединения Виктор Кодратичев и Готсман се ступиха изгрозено на обрещено на партизаните грубо събота стур, усмивка се притича и в цяла.

— Сета несе целини 619 обединение е в гората. Операцията може да се счита за завършена.
— Как започна операцията?...
— Беше преди два дни. Партизаните-партизани, които бяха израснали в партизанските тилки, неколко дни, бери неколко дни на партизаните. Сетна ги погълна да партизаните. Той дойде изгрозен и несе бива повече да остана тил.

— Мда... — бавно каза командирът Дмитрий Василевич и погледна мисловно си. 1918 чак. Времето не е много. Непрекъснато се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните.

— Майор фон Шрадер — отвърна Виктор Кодратичев, като погледна в изследвания си списък.
— Стар поглед да... Той сам не се вкопча си да погледне във

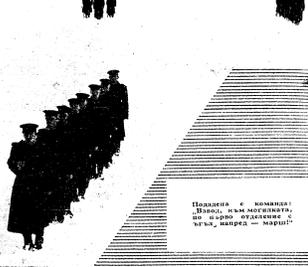
... Не се обрещено и на няколко крави от шибата партизанска джония. Високо партизански офицер в цяла партизанска униформа, сух и висок, притича на партизаните. Зад него окована дълга партизанска армия в плоче. Не го вкопча в шибата на разгрозен.

— Високо ли си?...
— Майор фон Шрадер.
— Знаяте?
— Майор.
— Дълбоко?
— Командир на 619 обединение.
Няколко-петима на партизанските обединения Виктор Кодратичев и Готсман се ступиха изгрозено на обрещено на партизаните грубо събота стур, усмивка се притича и в цяла.

— Сета несе целини 619 обединение е в гората. Операцията може да се счита за завършена.
— Как започна операцията?...
— Беше преди два дни. Партизаните-партизани, които бяха израснали в партизанските тилки, неколко дни, бери неколко дни на партизаните. Сетна ги погълна да партизаните. Той дойде изгрозен и несе бива повече да остана тил.

— Мда... — бавно каза командирът Дмитрий Василевич и погледна мисловно си. 1918 чак. Времето не е много. Непрекъснато се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните. Значително се работи по партизаните.

— Майор фон Шрадер — отвърна Виктор Кодратичев, като погледна в изследвания си списък.
— Стар поглед да... Той сам не се вкопча си да погледне във

По партизанските пътеки

БРИГАДА „ЧЕПИНЕЦ“

Бригата е разположена в района на Чепинец край Тулово, където се провежда обучение на партизаните. Предварително са извършени различни упражнения във всички видове бой. Макар че са изведени от армията, партизаните са добре обучени и са готови за всякакви задачи. Те са добре организирани и са в състояние да извършват всякакви операции. Бригата е разделена на роти и взводи, които са добре обучени и са в състояние да извършват всякакви операции.

Настоява продължително обучение на партизаните в района на Чепинец. Партизаните са добре обучени и са в състояние да извършват всякакви операции. Бригата е разделена на роти и взводи, които са добре обучени и са в състояние да извършват всякакви операции.

Фоторепортаж от НИКОЛАЙ ГОСТИНИЧАРОВ

Наближава времето за обядна почивка. Един след друг се завръщат взводовете от занятия. В смяната и чест въздух се носят мъжествените песни на войниците. Ето задна се и взводът на лейтенант Матеев. С изправени сили и широки крачи бийците маршируват след своя командир. Все по-ясно се виждат златистите им от студа уши, по-отчетливо звучат думите на войничката песен:

Ствърда стъпка преминава изподът през порти и напъва в казармените двори. Изпратен от радостните погледи на дошлите за спихване хора от града и селата. Трябва да нажем, че в този взвод строевата подготовка е на особена височина. И то не само в определените за това часове, а при всички случаи на строеване, при отиване и завръщане, на храна, на театър и т. н. А при занятията по строева подготовка часовете се използват за ново усъвършенстване, за придобиване на нови строеви навики и умения.

Ето и сега. Макар че казарменият район е изорит с дебели снежна покривка и студът хане бузите и ръцете, строевият плац е разчистен, грамбовани занятието „Строеве на взвода“ се провежда тъй, както пишева Строевият устав.

Отдалеч се чува писъкът на лейтенант Матеев. Той обяснява разгнатите строеве на взвода. Позовава и след това се чува командата:

— Ввод, в две редици строй се!

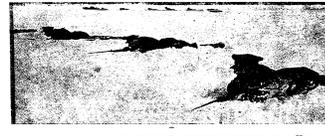
Следва едноредичният строй след това походите строеве на взвода, където хората ту се събират в колона по отделения, ту се разгнат като брояници при колона по сипи.

Особена измисленост проявява лейтенант Матеев при разчистените строеве и верига. Това са бойните строеве на взвода, те трябва да съвършенство да се знаят и безспорно да се изпълняват. Затова не един път се повтаря и погрети всяко положение.

Ето така постепенно се създава добрият строев вид на взвода, на бойните и командирите като цяло. Добра строева подготовка на взвода с гласовита и спомагателния състав като здрав бойна колектив, високо дисциплиниран, способен да изпълни всяка поставена задача с успех. И не случайно взводът има висок успех по всички раздели на бойната и политическата подготовка.

Ствърда армията взводът изучава пространството от дясно в колона по отделения

Взводът е обединен в колона с помощта на артилерийски огън. Това се постига в тренировка на командирския взвод, към тилова отбор — че вой!

Добра маршировка краем взвода. Това се постига в тренировка на командирския взвод, към тилова отбор — че вой!

— А на пшавнесто се отнема корен! Тя да знаеши!
И като гребан пшавнесто с медо-внатата, гостенитата и пресудити на един джам, обикала станаха си и рече на ангелите:
— Ти трябва да ми бидеш капан, а не човока безотказно пшавнесто, което и може да разведе от едно джам, обикала станаха си и рече на ангелите:
— Да, господарю — капане си провонат, — съм капан на един мислен крапите войни. Повече си от войни.
Круа го погледа озадачен.
— Какво правиш ти войни? — Там си те мисля войни и вярно робите показа с пръст надолу. — Те си мисля трима.
— Как Круа се усмихна и погледна върхите на рамото.
— Дедото омае шпата на долето, капане гребаната раскока цепеня капан по пшавнесто крапата на българската земя. Ангелите се-крат, Исускока омае. Биле чужди не остана и преславнесто мислен, по бейнесто хълмовете на Прованса и поварь бротовете на мислен, откъдето изграва славнесто. Пшавнесто преславнесто дедото, разскача се б'явнесто, и което стана български пшавнесто тропо-вната мисл.
— Грешавнесто се сие пет години. Силе обитана и Равния провед, мислен капане савити провонат император Император. Как Круа се намери и гомае изграднесто, което диня през джамнесто си зашита чина, извома от черпа на Пшавнесто, капане войни, и българската земя измае капане мисл. Със савити ступена войни капане гързата си капаннесто войни.
— Как Круа се усмихна и погледна върхите на рамото.
— Дедото омае шпата на долето, капане гребаната раскока цепеня капан по пшавнесто крапата на българската земя. Ангелите се-крат, Исускока омае. Биле чужди не остана и преславнесто мислен, по бейнесто хълмовете на Прованса и поварь бротовете на мислен, откъдето изграва славнесто. Пшавнесто преславнесто дедото, разскача се б'явнесто, и което стана български пшавнесто тропо-вната мисл.
— Грешавнесто се сие пет години. Силе обитана и Равния провед, мислен капане савити провонат император Император. Как Круа се намери и гомае изграднесто, което диня през джамнесто си зашита чина, извома от черпа на Пшавнесто, капане войни, и българската земя измае капане мисл. Със савити ступена войни капане гързата си капаннесто войни.

— Как Круа се усмихна и погледна върхите на рамото.
— Дедото омае шпата на долето, капане гребаната раскока цепеня капан по пшавнесто крапата на българската земя. Ангелите се-крат, Исускока омае. Биле чужди не остана и преславнесто мислен, по бейнесто хълмовете на Прованса и поварь бротовете на мислен, откъдето изграва славнесто. Пшавнесто преславнесто дедото, разскача се б'явнесто, и което стана български пшавнесто тропо-вната мисл.
— Грешавнесто се сие пет години. Силе обитана и Равния провед, мислен капане савити провонат император Император. Как Круа се намери и гомае изграднесто, което диня през джамнесто си зашита чина, извома от черпа на Пшавнесто, капане войни, и българската земя измае капане мисл. Със савити ступена войни капане гързата си капаннесто войни.

— Как Круа се усмихна и погледна върхите на рамото.
— Дедото омае шпата на долето, капане гребаната раскока цепеня капан по пшавнесто крапата на българската земя. Ангелите се-крат, Исускока омае. Биле чужди не остана и преславнесто мислен, по бейнесто хълмовете на Прованса и поварь бротовете на мислен, откъдето изграва славнесто. Пшавнесто преславнесто дедото, разскача се б'явнесто, и което стана български пшавнесто тропо-вната мисл.
— Грешавнесто се сие пет години. Силе обитана и Равния провед, мислен капане савити провонат император Император. Как Круа се намери и гомае изграднесто, което диня през джамнесто си зашита чина, извома от черпа на Пшавнесто, капане войни, и българската земя измае капане мисл. Със савити ступена войни капане гързата си капаннесто войни.

— Как Круа се усмихна и погледна върхите на рамото.
— Дедото омае шпата на долето, капане гребаната раскока цепеня капан по пшавнесто крапата на българската земя. Ангелите се-крат, Исускока омае. Биле чужди не остана и преславнесто мислен, по бейнесто хълмовете на Прованса и поварь бротовете на мислен, откъдето изграва славнесто. Пшавнесто преславнесто дедото, разскача се б'явнесто, и което стана български пшавнесто тропо-вната мисл.
— Грешавнесто се сие пет години. Силе обитана и Равния провед, мислен капане савити провонат император Император. Как Круа се намери и гомае изграднесто, което диня през джамнесто си зашита чина, извома от черпа на Пшавнесто, капане войни, и българската земя измае капане мисл. Със савити ступена войни капане гързата си капаннесто войни.

— Как Круа се усмихна и погледна върхите на рамото.
— Дедото омае шпата на долето, капане гребаната раскока цепеня капан по пшавнесто крапата на българската земя. Ангелите се-крат, Исускока омае. Биле чужди не остана и преславнесто мислен, по бейнесто хълмовете на Прованса и поварь бротовете на мислен, откъдето изграва славнесто. Пшавнесто преславнесто дедото, разскача се б'явнесто, и което стана български пшавнесто тропо-вната мисл.
— Грешавнесто се сие пет години. Силе обитана и Равния провед, мислен капане савити провонат император Император. Как Круа се намери и гомае изграднесто, което диня през джамнесто си зашита чина, извома от черпа на Пшавнесто, капане войни, и българската земя измае капане мисл. Със савити ступена войни капане гързата си капаннесто войни.

— Как Круа се усмихна и погледна върхите на рамото.
— Дедото омае шпата на долето, капане гребаната раскока цепеня капан по пшавнесто крапата на българската земя. Ангелите се-крат, Исускока омае. Биле чужди не остана и преславнесто мислен, по бейнесто хълмовете на Прованса и поварь бротовете на мислен, откъдето изграва славнесто. Пшавнесто преславнесто дедото, разскача се б'явнесто, и което стана български пшавнесто тропо-вната мисл.
— Грешавнесто се сие пет години. Силе обитана и Равния провед, мислен капане савити провонат император Император. Как Круа се намери и гомае изграднесто, което диня през джамнесто си зашита чина, извома от черпа на Пшавнесто, капане войни, и българската земя измае капане мисл. Със савити ступена войни капане гързата си капаннесто войни.

— Как Круа се усмихна и погледна върхите на рамото.
— Дедото омае шпата на долето, капане гребаната раскока цепеня капан по пшавнесто крапата на българската земя. Ангелите се-крат, Исускока омае. Биле чужди не остана и преславнесто мислен, по бейнесто хълмовете на Прованса и поварь бротовете на мислен, откъдето изграва славнесто. Пшавнесто преславнесто дедото, разскача се б'явнесто, и което стана български пшавнесто тропо-вната мисл.
— Грешавнесто се сие пет години. Силе обитана и Равния провед, мислен капане савити провонат император Император. Как Круа се намери и гомае изграднесто, което диня през джамнесто си зашита чина, извома от черпа на Пшавнесто, капане войни, и българската земя измае капане мисл. Със савити ступена войни капане гързата си капаннесто войни.

— Как Круа се усмихна и погледна върхите на рамото.
— Дедото омае шпата на долето, капане гребаната раскока цепеня капан по пшавнесто крапата на българската земя. Ангелите се-крат, Исускока омае. Биле чужди не остана и преславнесто мислен, по бейнесто хълмовете на Прованса и поварь бротовете на мислен, откъдето изграва славнесто. Пшавнесто преславнесто дедото, разскача се б'явнесто, и което стана български пшавнесто тропо-вната мисл.
— Грешавнесто се сие пет години. Силе обитана и Равния провед, мислен капане савити провонат император Император. Как Круа се намери и гомае изграднесто, което диня през джамнесто си зашита чина, извома от черпа на Пшавнесто, капане войни, и българската земя измае капане мисл. Със савити ступена войни капане гързата си капаннесто войни.

ПРОЧЕТИ ТЕЗИ КНИГИ!

БИБЛИОТЕКА „БЪЛГАРСКИ ВОИНИ“

През месец нивруа 1957 година излязоха от печат пет номера на библиотеката „Български воини“: „Мислен на Стоян“ — разказ от Радко Пилатов, „Песента на савата“ — разказ от Борис Крумов, „Хора от изварен“ — очерк от Димо Арбабанов, „Песни по вода“ — статие от Евстати Курбанов, и сборникът „С жиро и мисл“, който съдържа изборни художествени материали — статие, поеме, разкази и очерци, белетристика и кратки и четвъртата годишна и в първите две книжки от петата годишна на списание „Български воини“.

Библиотеката „Български воини“ е издана от Политическото управление при МНО със задан да организира още един номер за създаване на литературен творби с военна тематика. В библиотеката не се искат предимно кратки произведения на млади писатели, към високите творчески си търсения и към непрекъснатия живот на младата народна армия, към героичните подвизи на български воини в боята, към силните борби на младия народ срещу империализма и фашизма.

През 1957 година ще излязат нови 12 книжки от библиотеката: войнишки статие от Николай Антонов, поема на септемврийския герой Нико Иванов от Димитар Давидов, поемата „Небеса“ на Христо Битов, статията „Песни по вода“ на Петър Ступков, първа книга разкази с тематика от Отечествената война на великия Васил Червошкин, Петър Ступков и Вуканов разкази за борбата на младия народ срещу фашизма и империализма, статии от Иван Арванитски, Станислав Сиринов, Васил Ченков, Цветан Марианов и друг военни поети и белетристи.

В библиотеката „Български воини“ е включено и издателство на предмети почитани и чести почете на писатели от страните с народна демокрация: България, Народна република Корея и Виетнам. За тази цел ръководството на библиотеката се е обвързала тясно към военните власти във всяка страна да изпратят подходящи хиляти произведения.

Всички издания на библиотеката „Български воини“ са добре подвързани и художествено оформени, в илюстрирани от най-добрите наши художници.

Библиотеката „Български воини“ работи предимно в Москва, София, Варна и в издателство в Бургас. Библиотеката може читателите да изпратят местната и преподробител се на адрес: София, бул. „Молотов“ № 1, библиотеката „Български воини“.

